

जुगामद्या अन्म दोलल्यानेतर पिवाला पर काढी झाला थाई -
याचे असेल लैसे तो हेच कि त्यांने पुस्तका सेव्याचे आहे. त्याचा
साठी अपेक्षाकृती असे लाभलाल लिहाऱ्याचे असे लाभोल.
कोणाचे होण्यासाठी त्याचाकी लाभ लावणे ही उत्प
रिक्तांचे व्यवसायातील लाभाती असे युंदा / पाणीका पुढोवा,
लागत लासे असायलाई लाभ लावण्यात ही अवकाशकूदा युंदा
मासावे लाभाताता. हे युंदा अगवेताने गांत्रिया अवाचा
अंटपाचाल अपांडिताले आहे. हे छुर्टीकूद युंदा जीवितम्याते
प्रवाहात आणले पाहिघेल. युंदा आणारो चाचा असे यीवज
होऱ्या उदलाने ही लक्ष्यासमित करतो.

अंडेश्वर राष्ट्रपुस्तकालय :- भगापाणि जीवितम्याची पाप-पुण्य,

युंदा युंदा, दुःख

योडपाल जीवनाकूद पावाची दृष्टी तपासते
अगातील क्षय देणे अगंधेलाची निमित्ती मृद्गु जीवितम्याते ते
कर्कशे असेले तरी तोंचापर हेच केले पाहिजे हेच नाही.

दुःखाची काळी :- ① मात्रकीची भाषणा :- माझे कोणी मात्र
नाही. मृद्गु इताराबद्दल देख निर्माण दोला. येथे मी घणाचा
तो प्रोपकही शुभाका असावी.

② अनुकूल माझूर माझे विधवालो, वृत्तवृत्त किंवा दुःख मात्रा
कर्मानुकूल मिळतो माझे विधवालाचा कोणाल यांता नाही.
ही शुभाका असावी.

③ अनुकूल माझूर पापी आहे :- तो प्राप्ती वाईवाच काळा
मी आहे. मी तोचापाच गोषीपती नाही. हा दोष मात्रा
ही शुभाका असेल. तर अपमुगापिष्ठी दुष्कृत्या
दोला नाही.

अवकाश ही युंदे पुरती :- अवकल अध्यक्षाला दृष्टी मानत
नाही. अगानाचा हेच तरी अवाचनवर हेच करतो.

तो व्यापा परेपरा तोड़ो। । दैव शिव भगवान्‌पी राजा-

बद्धलया गांगा माहे। भीषणाल बुद्धता अस्ति तर अहंका
होता यशः।

देखाची गरज । अपुरुषाची, दोषोचा, वोगाचा दैव
कृष्णाचास्तोऽ। आपन मृतगांगापर घेवठे भवता सुम
तपठे तोराचाल, देखाचा, अपुरुषाचा शोगाचा लापूळ
गमण द्वाका घोवाचेचापे पूर्व घेवठे भविष्यु उम अस्ति
तपठे तो कुटुम्बाचा लीव पराय अथवा पात्रकार कृष्ण
भगवान्ताशी अग्रु फूलाना भवतीची मूर्मिंका वधुया,
अस्ति । इश्वर ऋष्टपादात्मा भूतिशोऽमानो भवता अग्रवत्ताचे
घोवाचाल जर्वाचा लमागुणा, रघागुणी, वेद हू सेमाव्याची
तयारी दाव्यवाची जागते ।

साधन॥ छोडा भवता आपात्पुरुष, विवेक, अविद्या, विचारी
जावा तरीका तमोगुणी, अमागुणी अस्ति प्रत्यक्षर ।
कृष्ण वर्ण ।

अतपत्ती, अमृता, अवेष्याभावी, भगवेत द्वेषी है गोत्रे
उपाधिकाशी भवते । भगवेत विग्रहात ।

शोषणविकाराद् भवता उप भाषणालाहीता भवती ।

भवत्ताला कुरुत्वाचागट्ठे तर कुरुत्वाचा लाव दोष वृषभु
जाग अस्ति । विषयालीला अस्तित्वाचा दोषोचा दोष द्वेष रुद्रा
भवत्ताला वामाने मूर्मिंका । वृषभु विषयालीला तपठे उम रुद्रा तपठे
स्पतया शांत अस्तु विषयालीला वृषभु तपठे द्वेषोक्तव्याकृ बृद्धला

अद्वेषी मद्य तपठे प्राणयचे वर्णते । तपाल कुरुत्वाचापर
उम वर्णये अवलो लाङ वृषभु वर्णये दोषात्तील ।

सेषये नरून, कुरुत्वाचीला वृषभु तपाल भगवत्ताचापर हृष
वृश्चीकु कुरुत्वाचपर उम वर्णये ।

(2) मुद्दा:

सनेहाने कवायची, राजभगवान, मात्रांनि, विमुक्तया, मृत्यु
विग्रह, बोपली, अस्तावी, क दिसवारा न विजय आरंडु विक्रम
त्पाय, लिंगवान, रुक्मिणी करवारा मिंग, मात्रांनि अस्तावी, दुष्टावी द्यु
तर कुरुठीपर उग कवायची, गविल रुदें आहे क्षेत्रा निवा
तटस्याता नाही. सोली क्षेत्रे उग्नी ये अभ्युत्तम फूलांनी नाही. तात्पुरा एकोपर गेशी.
कवायची क्षेत्रे शिरां, गांगेतासावर्णी, उग घावनाले आजावे भावतीप्रदीपव
मसुक तत्त्व, अमुक, अपुती पर उग करणे अपेक्षित, भवतीप्रदीप भगवेताचे पुरामध
काप गोप्य थोडपोता पाहाऱणा मिळते.

मुद्दा: - कुलभाषांठा ये कराल ते सनेहाने कवायची कवय फूलाच

मुद्दुरा नाही. अगालीला वाडाटाळील वाईटलोक्यापर एम कवायची
संकुष्ठ्यावाढी मुद्दा कवायची क्षेत्रेवाढी मुद्दा कवायची या
सांग्या होतो, या पुम्हसाठी क्षेत्रांते क्षेत्रेवाढी आपणा

मालकु व उलाम दोन्ही उनलो. (कुलाचा पलीचा मालकु)

वस्य, खोपली, पिंडता, अधिकार योगी विष्णु न याऊ
वा असी उरिधी, अवान, दिव्यपाद्म व्योगा तिवरकार न
कवणाराप मिंग अशु व्याकुली मिंग रुपद वक्ता क्षेत्रे परं

. तुकावाम मुद्दावाय. शुद्ध. वृषभ उगलेला भवतीना तुकु,

उपेक्षा व शिरालीला चिंग उगलेला लोकेच्या असेपक्ती याप

लागत योगा कुरुद्य वाई करावा लागलो. तरीहा ते व्याप्त्याची

मनो वावपलाल. याल झायच्या रायकारजासावर्णी व्याप्त्य नाही.

कुरुठीपर उग व कुरुठीपर उग, अहोवा व्युत मुद्दा कवायची.

मुद्दा वाईदा रुदें निर्माण करो. अपेक्षित आहे. तपाल उपेक्षा

किंवा टाईला मात्र नाही.

उग्नी योड सात्त्वकलेक्ष वक्ता असाला तविहा ये मात्रांक्तेवा
वक्तव्ये निहात तोयाची रुदें यास्त्वाचे शिक्षां द्या -

तोयाचा उद्युक्त, टाईला फॉर्म्युला यालवार नाही असा

झगपेता झोगलो. झगपेतासारव्ये उगा घीघनाता आहे.

झगपेते रुद्यतची उगा वाईपणी. तरुव्य झगपेतावरोपद्युप

हात लग झगपेता पात्र हाता येवला. झगपेताचा

अनेक वक्ते यक्ते झगपेते तोयोमध्य आहे. तरुव्य

तोयाचा उग्नी उगा झगपेताल पठा परिणाम.

झगपेत वाईमध्य आहे. झगपेत लक्ष्मीकाल आहे.

तो उम्मम्य आहे. तो उपेक्षा झगपेताची आहेत.

द्या झें कापाडोरे वसंपाची प्रगता डारली
पाठी.

कृष्ण मिठा वा वा मिठा - झाक्के लाटोडे झाक्के
लात्यावर हुम आहे. असे प्रियदृश्य ऐम करण्याचे शिकाग व्याप.
पायाकडू लाघवपाची झाषुका, पायाकी, कवा सोबद
तोडा ते दिक्कटील कवा आणि लात्यावर हुम कक्कन
दरवा खालेलाने दिल्ली तो माळ, मला लात्यावर
हुम लाक्षण्याचे आहे हे । इतिहा य. ६१५ आणला

महात्मा गांधी केंद्र असतात.
ज्ञान कठोर MK मोठा अभ्यास आहे. उत्तमावाद
विषया, निराकाशी, हुम कवलाना, ज्ञानालीला, यांचा
गांधी ही एक प्रवृत्त व्यापासा तो ठीक दाता.

मग वेलाचे उभमध्ये कौप सावधानत नाही.
ज्ञानपत्र निकाय वाचावाही उभमध्ये कौप दारवेली
मापेलायचा, वाचावा मिळावे व उभमध्ये कौप वाचावा
मिळावा ही गोष्ट वडावी.

थोडवाई मापेलाई, तरवा करण्यासाठी मध्य दा
उपायी चीवाचारी व वाचावा : झालेला वाढावा.

प्राप्ति

5/2

3)

चेतावनी

Page No.

Date / /

नावप्रभु कृष्णामर्गार्थ - भगवत्ताचे कृष्णामर्गार्थ हे सुप्रयोग
कृप शिष्यात्मात देवता उसली प्रसिद्ध भगवत्ताचा
द्यावपाशी वरु वृक्ष अशी प्राणला शिवात्माल भक्ती
प्रसिद्ध.

कृष्णामर्गार्थ, आत्मिकता व कृतिशीलता यांनी गोंडा
देवता. कृतिशीलताशीलाय कृष्णामर्ग भुजवात दीत वाई.

शिवात्माने पुर्यम द्यावपार्थ कठोरा करायचा मर्ग
द्युदूर शिरीर, बुद्धी, विद्या, जीवता वै भगवत्ताने दिले
मर्ग मी काय कले ही ज्यवलापाशुग कृष्णोये भुजवात.

आपल्याल ज्यवलाभुजवात शिवायता न (४) - आपल्या (३)
स्वलःभुजवात द्यावत नाही आणि ज्यवलामी फलभागी
कृतिशीलताही भापलायधर्म नाही. साइकाटेस्येत ज्यवलाचा
कठोरा द्युदूरा प्राणिये निवेदा, निवाकोक्त विद्या काढा
करायचासाठा मा दुर्दूर ज्यवलाचे ज्ञानी. अशोपकार
मानसावे ज्यवलभुजवात कृष्णामर्गला पाणीये.

लोक, द्युदूर, दिन, दिन, ज्ञानीर, असेहीकारी, अस्तु नाही
ज्यवलभुजवात आहारे दुर्दूर पाणीये सो यासाठी काढा
काढा करायचाची लासदूर पाणीये हे साइकाचे
साहियबोगु देवतामयतेचे काढ हेच साइकाचे
(४१४६ शिवरथा)

कृष्णामर्गु, मातृस-कोटाची वाट न पांडला काढ
काढ, लागता -

भगवत्तापाशुग, एप डॅशिपाशुग पिभात्ता व्हालेला
ज्यवलाकागा दुर्दूर आपल्या ज्यवलाकागाल काळापृष्ठ ३७८
ज्ञानीको पाणीये, याचित्ता, द्युदूराया गिमित्ता
भक्तीलाय, भगवत्ताची येथी दुर्दूर त्यापा कृष्णामर्ग
आला पाणीये द्युकारीम, पेटासार पत्तेयली पाणीये

५०

तात्पुरी चक्रोन्ना आणि रुद्रांग ले एडा दिलेला प्राप्त
दावन.

मैमिवार्षी) ग्रीष्मवल्ली, यीपश्चूल (संगल १ - २५) -
या अनुसारांचा कराऱ्याने भरलेला आहे. मृत्युनाऱ्या
उत्तरकर्त्ताल भगवेतारी ही वया पाश्चूल काळीला

मिर्मीची छोटी -

भगवेत यावांना यशो देता उत्तर भगवेताची
काळी. कर्क फक्त नाही हे पाश्चूल मृत्युनाऱ्य - हृष्य
काळीला शेकडा येते.

ह्या कर्कामध्य कंपाश्चूल असेहीपाचा पाठ (३)
जीणाल पाणिजे योवाने रुचताच्या वृष्टीसुमारी असाय
दापरणे तसेही भगवेतारी लूळा जायले दिल्यु आहे.
मृत्युनाऱ्या रुद्रांग पुस्तकाने चर झालायारा. कर्कामध्य
मृत्युनाऱ्या, पुकार, व रुद्री, लूळा केलेपु पाणिजे
यीपाश्चूल कर्कामध्य तासीन लाख्य लो भगवेतारी
जेण लायू शास्त्री, वाईल.

(4) निम्न:

Date / /

मम 'जो मम' वोलतो तो बोलेलो. न मम मृणातो तो
मुक्ति-मम मध्ये घेण आहे. न. मम मध्ये मुक्ती.
आत्मिय कांग - वित्त, कंगी, किंवा हे २ - नवातीला १२
न मम मृणा - न मम दोषाख्यात रुक्तांव व लिंगकार
असता कामा नये. नदिणी, पिशव मधुर व आकृष्ट, वाढले
त्प्राप्ती. पिशवाचे मधुर व आकृष्ट वाढला मृणून ते
नो मम वोलले यात मासूय, आद्वाता आहे, निरसता, ठिक-
रक्कार नाही. पिशवाता, कटाळून न मम मृणायचे नवाते
पिशवामध्ये वालाचे अवय भिसून न मम मृणायचे
भी कांगाचा तरी आहे डरी माझसाचा माझी माझी
असले. कांगाचा तरी वगव्याकांगाचे माझसाचे अवय,
भाल नाही व त्याचे गोल्याकीवाच मम मृणून नाही
तोपर्यां माझम. बोंदलेला वाढतो. आणि बोंदललाकी
भगवंग लाङ करील नाही.

साधु भगवंगायां रुदीचे लोकिं व्यवहाराचे
नम 'दृश्य भाल नाही. तोसेच भगवंगाचा अंपत्ती वेमव
हे नम फरलास्तिही यात नाही लोकेतीव व
आध्यात्मिक. हुद्दीने मीच माझा नाही / दया किंवा
लो पाईचलेला असले.

भगवंग, भक्षा आंगलाना वेद व तेष्वा विचाराचे
आर आई, तके आंगलाल, सादकानही सर्वविचार
आंगताना ह भगवंगाचे वेदाय आद्वा माझो नाहिल
असेप आंगली परिषित.

नेहणी असे सदीचार माझे मृणून आंगीला
नाही मृणून आधकाने ही विचारावृद्धील न मवे
उटके आद्वा

भगवेताना वारटे खीपात्मा संगम नमन महात्मा
परंपरा स्टॉकमें तरा मम महात्मा दृष्टिल परंपरा येच
साधकाचा कूमिका वेगळा उक्तले. तो महात्मा स्टॉकमें
भगवेताने कलोत्त माणी ता साधकाचा नापाने हु
भगवेताचे प्रम लोका शुद्धुत्वा करलाल.

मध्येभ मग आचित्कर्त्तव्य - असे महात्मा भगवेता
ला मग हे देश टाक्ते लोयातील सद्गुरु
ज्ञानवंताची छुपा अकी त्याची पक्की स्तम्भूत माहिल.
ते लोयातक्तुत्वाची नाही माईचा साधनातील
छेता व चिपरपणी हे तुंडा भगवेताचे झाइल!

थाठपात साफुडुखाचाठी स्टॉकमवाढी न मम
महायेचे झाइ हे दैवतल तिवरकावाने नाही तुर प्रभाने
येब घाके आहे असे बोलव्यात शुगाद्य नाही पर्युने
पुस्तकपाल दिले. तसे बोलव्यात शुगाद्य झोद्य
डेअ. भगवेतायप्र पायाचाठी प्रथम शुमारी,
जाळे पाणीचे लोयोतर न मम महात्मा पाणीचे.

तुक्कपा मदलाने झाले हे पीठली शुमारीकाता लुटिं
मदलाने मी काळे ही तुक्कवी शुमारीकाता, भगवेता
ते केलेच, इथपूर्यते पाणीचे. छुडो कृतशाला, शा
असावी याचा भगवेताचे महात्मा न नम महात्मा पाणी
शोषणे हा देह द्वा माझा माझ्याचाठी नाही. ती
भगवेताचाठी झाइ. महात्मा न मम महात्मा पाणीचे
तरच भगवेताविरोहर भाजे करेला येवला.

(5) निरक्षण :

गोला 'गिरिंग' वर्जन 'अंडेटार्डिल' निरक्षणीयी बनवायाचा...
माझुद दृष्टते.

वित्त, पत्ती, कुलगा यांच्ये ज्ञानिक आहे हे सर्व मानवाखण्ह असेहा
तर आंदोलनाचे प्रवेश द्वारायात तुरेच नव्य नव्य नव्य - गोला वापला-
कुण्ठ पिण्डकूप घारटा दांत. व वर्जन उद्देश्याचा अंडकार माझुका
पिवळाने काढू शकतो.

जेण्या वित्त हास्तिक आहे याची आणीष व्हाली कौं अंडकार आहो.

मानवायात उद्देश्याचा मोठा अंडकार असलो. उद्देश्यातूक उत्तरेला
तोप विशेष करेन असे लोलांचे लोलांचे अंडकार आहे. अशा
अंडकारामुळे गोविंद माझुके हातांचे डारमव रविभावायला तयार
होता नाही. काढी लोक आढाळकावाचा काढी असला, काढी आढी,
मानेद असम्यापल असलाल परेलु उद्देश्याचा अंडकारामुळे ह्या गोविंद
उपेष्ठ्या पिष्य उत्तराल. अंडकार मानवायाचा अस्यावाचा

प्रभूरव काढणा आधक अदृश्यातून कामाला काढू टाकतो.
त्याचा एही पिष्याचे असलो कौं दृश्य वैश्य सेपल व वैश्य
गोव ते मराठा शिंबुकावाचे शिंबु आहे. एवा ताल मुला
नाही त्या मुलींचा आगोवर हा अंडकार वित्त असेहाचा
मीती त्याला वाटते.

न मम मरुचे उद्देश्याचा अंडकार पाणी आघारा. अंडकार
काढू. काढी आहे.

गोलामत्ताला, माववायात व अवायातांची अंडकावाचा दोष
लोगातो. त अंडकावी माझुके दुर्वास्याला तुरेचा तोपितो हा शिंबुल.
दोष व वर-वर उद्देश्याची मालकी वाढगावी हा उरोरा दोष हे
अस्यावाचाचा हुद्दावे दोष आहेत मानवाचा. अंडकार असम्याप-
ला, जेण्या सरक्षवती, अधिकार शिवा दृश्यावर मगवेता-
या. मालकी वर्ष ही एट्टी मगवेताची दुर्वासा मगवेताचा तुरेचा,
तो तुरेचा, असेहेकारी अवृत्ती विकल (वावुदेव). सप्तमीत व्यापत्ते
जीवन मगवेतु यालवलो मी लो तुरेचा अवृत्ती वर्ष नाही असे
सम्भूत दोष दोष काढू टाकता. मीतात (वाष्णवरस्तीमीत)
मीतिहू दृश्याची अंडकार निधुन उल्यानंतर मोर्दकाचा.

ખીદાત નેસિંગ હુક્કોને અદેફાર મિશ્રા ગોળાંગોર્ડ જી એકાજા
સાત્યથું અદેફાલા વૃદ્ધિવાત હોલ વિદ્યા અદેફાર હુસબાલાં રૂરેણ
દુર્દિતો લરસાંચોનું અદેફાર મસેલા પાંદીએ, પરંતુ લો આદી
કુદ્રાત નસીતા પુષ્પકોદ્રાણ કાસેલા/ પાંદીએ.

સાત્યાંગાંકતાના દ્વારા, પિચારો પિકાંડ વાગોંઝાંડદુલાં માસ્યા
માલા એંતાપ માસેલા દ્વારા અદેફાર પુષ્પ કુદ્રાત મદ્દાર, આદી
માંદાસ્યાલ વાગુંદેણ મસીતાન તે વૃદ્ધાં પુષ્પ કુદ્રાત હોલ, આદી
પુષ્પકુદ્રાત, સાત્યથું અદેફાર મચ્છાંમાર ગાંસ દ્વારા નાંદા.

મી માદાં જાહે ટણું પિકાસ કુદ્રાત માલા સાંદ્રાંગું|| સાત્યથું
નાલે પાંદીએ, ચેષ્ટાં વૃદ્ધિવાત વ્યક્તિ માંકોણાચા તરી જાહે પાલા
એંતાપ નવીં ડેલ્યુન મગાવેલાત નિયમિતું રોકાયે માઝે કાંઈચ
નાંદા કર માયને કોપદીન લોગોપન કુલાને, નિર્દેશકારતા પરા - મગાવાગ
મી દુસ્સા, જાહે, આલા, માલા જુદ્ધાંદી, જાંન કરોયે જાહે, પરંતુ
દી રૂમા નિર્દેશકારલા નાંદે - સુટ્ટાપે મેદાંગામે જાંદે તવાં એ
મામકાંગાંદાં (નાંદુંદો દી લરઠા, વિચ્છન વિચ્છનો ને લારાંડા - દ્વારા
બિયાંતિલા પાંદીએ પાંદીએ મી દુસ્સા, જાહે, એ મુખ્સાંનાંદી, જાંદી
ચુનિકા જ્ઞાંદીઓ ડેલોલ વિદ્યા દ્વારા ચુનિકુંદુલ, મગાવેલાં જાંદી,
ચોરાંગાંગાંલદ્ય મગાવેલ જ્ઞાંદીઓ|| જાંન કરોયાના, તર્ફાર હોલા, પાલા
એ, નિર્દેશકારની સંદર્ભાત.

નાંદીએ અદેફાર, સાત્યથું અદેફાર, માંદાસ્યાન અદેફાર જાંદી

આંદ્રાંદ્રાં અદેફાર, ગોળાંગોર્ડ, નિર્દેશકારતા ચેલ.

પુષ્પચા આપસા દીંગ - પુષ્પચા દીંગ, એ પુષ્પચાંદીલાં લાંબી દ્વારા
ઉત્તરાંતર - દ્વારા પાચદ્યા, માંદાસ્યાન મગાવેલાંદા આપસા, જાંદી
ઘિયાં ઘગાં મગાવેલાંદા, આપસાંને કુંબ પીપળાનું પિકાંડીએ
બસાન પુષ્પચા અંગલા, ચેલ વિચ્છન અંગુંગું રૂપાંકન તે
પુષ્પચા વિર જાંદીએ.

(६)

નુદ્ધ કુલાંકાણ

Page No.

Date / /

જીવનાનુદ્ધ-દુર્ઘતા દુઃખાદ યોગારચ જીવનનુદ્ધ પાદપદા
દુઃખાંકાણ મગાપાણ તાંકાણની જીવનદુઃખાણા પ્રયાણી જીવનની રીત
ગાં હી જીવન અથવા જીવાણી રીતા.

જીવન દુઃખ ચોલાની રીતાચી હી ડાંસે કાંઠો જીવાંકાણ દ્વારા રીતાંકાણ
મળા એ મિશાણે તો માઝા કર્માંકાણ મગાપેલાની જીવનદુઃખાણા કર્માંકાણ
માણી, કર્મે હુદ્ધ જીવાણી રીતાંકાણ દ્વારા ખેડો માખુસ કર્મે કર્કા
લાગાણી સેછો લો મગાપેલાની આદ્ય લાગાણી, હુદ્ધ વરાણ દ્વારાને
કેલાણા કર્માંભાચ જીવાણી કર્માંય રહેતાણ.

ચાંકાણ - નાનુદ્ધાંકાણ સર્વિનમ

મગાપેલાની ડાંસે કરણાત હુદ્ધદે આદ. મળા એ નાનુદ્ધાંકાણ એ
માઝા હુકાંખાણીની નાહી તર મગાપેલાની જીવનદુઃખાણા કર્માંકાણ
માઝા કર્માંભાચ મિશાણે માઝાંકાણ રાલ્યુન ડાંકાણ કાંઠુણ મગાપેલાચા
સુસાંકે મિશાણે, અંતે માંચાંકાણ એવિ મગાપેલાચા જીલ્લા અંતે - ૨૫૭૧૧૭
દી પુઠ્ઠી પાણી આદ.

માનસાને મગાપેલાચા, ભરવાંચાર સાંક્રમે કેલી પાદિષ્ટા કોઠાં
આંસે કિધા જીમાણ નાંદિણી, હુદ્ધદ્વાસાઠી દેખોલ નાહી.

દુર્ઘતા - દુર્ઘતા ૨૫૦૩૮ એવિ ડાંસે જાંસુણ હુદ્ધાંકાણ જીસય માંચાં
એ આંદે એ મિશાણે એ માંસે જાંસુણ હુદ્ધ હુદ્ધાંકાણ - હુદ્ધી એર
પોણોણો અંસોણ જોણાણો અંસોણ તર જીવાણો એ હુદ્ધે રોણો એ
હુદ્ધાંકાણ હૈને.

જીદે અથવા હુદ્ધાંકાણ જીદે માંસે હુદ્ધાંકાણ તો એ કાંઠાં
કર્માંભાચ મિશાણે હુદ્ધોણે એ કરતા, હુદ્ધાંકાણ માંસે પાઠોપણોણ હુદ્ધાં
હુદ્ધાંકાણ તો કર્માંભાચ અંસોણ, મગાપેલાની માંચાંકાણ હુદ્ધે દુર્ઘતા
એણોણે હી ઉંણાણ હેણા આદ.

હુદ્ધે દુર્ઘતા જીયાંકાણાંચા વેગાંચા હુદ્ધોણ.

- ① કર્માંભાચ કપાણ
- ② માંસે હુદ્ધાંકાણ
- ③ હુદ્ધાંકાણપાણ
- ④ હુદ્ધે હુદ્ધાં

સુલ, લાડવા ખીંચાલ ગારેલ હથા કિંદિલાટુ રૂસાંદા
બેઠલો. વ બેઠલ, આગેદાંત્રા મુખીલ્યા કુલે તુચ્છાશો લાગ
કરીયાને હથા કિંદિલાટા લાઘર હોત નાંનિ.

ઓ ગિરીધૂદ્યનું, આંદું તું આંદે વ કાપીધૂદ્યનું આંદે
ચ્છાંદ્યાંદ્યાં, વિષયાને મિઠાંદ્યાં તો વૃદ્ધાં વ વિષયાંદ્યાં
મિઠાંદ્યાં તો આંદે.

એમ કુર્યા વૃદ્ધાં હો મણાંદ્યે વૃદ્ધાંદ્યનું આગેદાલ બંધ
વૃદ્ધાંદ્યાં માંગ ન લાગાલ આગેદાંદ્યાં માંગ લાગાંદ્યાં

દ્વીપાંદ્યાં અંદું પાંદ્યાં વૃદ્ધાં બંધ હોતે વ આંદેદ્યાં હોતાં.
વૃદ્ધાં કાંદ્યાંદ્યાં વાંદ્યાં વ આંદે આંદ્યાંદ્યાં પોદ્યાંદ્યાં.
એંદ્યાં આંદ્યાં આંદ્યાં કાંદ્યાં વ આગેદાંદ્યાં કાંદ્યાં
દ્વીપ હોતે હા વિષાંદ્યાં આંદે.

મણાંદ્યાંદ્યાં વૃદ્ધાંદ્યાં કાંદ્યાં આંદ્યાં આંદે
મણાંદ્યાંદ્યાં નાંનિ માંદ્યાંદ્યાં હથા આંદ્યાંદ્યાં આંદે તાંદ્યાં
દ્વીપાંદ્યાં નાંનિ.

~~મણાંદ્યાંદ્યાં આંદ્યાં આંદ્યાં આંદ્યાં આંદ્યાં~~

સ્વાધક મણાંદ્યાંદ્યાં આંદ્યાં માં વર્દેનીદું વૃદ્ધાંદ્યાં
આંદ્યાં હોત નાંનિ. એપાંદ્યાંદ્યાં કંબદ્ધ માંદ્યાં આંદ્યાંદ્યાં
અંદ્યાં હોતો. આગેદાંદ્યાં મણે કારદારા કાંદ્યાં
દ્વાં આંદ્યાં. એ મણાંદ્યાં કુપા કિંદન માંદ્યાંદ્યાં
દ્વીપાં કુંદ્યાંદ્યાં આંદ્યાંદ્યાં આંદ્યાં દ્વીપ દ્વીપ.

પ્રેરણાંદ્યાંદ્યાં માં વૃદ્ધાંદ્યાં જાંદ્યાં કંબ, કારદાલા.

સ્વાધક કુર્યાં દુલ્યાંદ્યાં. પિપણ કાંદ્યાં રૂપોલ કાંદ્યાંદ્યાં
દ્વીપાં દ્વીપાંદ્યાં વૃદ્ધાં - કુર્યાં કુર્યાં રૂપોલાં

દ્વીપ.

જાંદ્યાં માલાં વ આંદે આંદેદાં આંદેદાં
આંદેદાં પદ્દું વૃદ્ધાંદ્યાં કિંદિલાટુ મણાંદ્યાં વધિષાંદ્યાં
આંદેદાં. પિપણ કાંદ્યાં કાંદ્યાં કાંદ્યાં નાંનિ.

अ अगरेताळा निरुण विचित्रता त्याला कांवाची गारम
नकाले डाका घडी ही उल्लं खीपांचे समुद्रप-वृक्षप्रदेशाती
साठेला पाहिजे.

युं उल्लं खीपाला मुऱ्येलाचे हे वर्ष उदाहरणी-
कांवाची अगरेत आर्द्ध कर्तों तो भार नाही अ-व्यावर्त
पुरतीत, आहे हे यांत डाकला -तो अगरेताळा
सांगला मास्या भास्या हृष्टीने वायुवा निरुण दोन्ही
पलकांचा एवं नला या ओगारीला ले वर्ष कुले
समुद्रप-वृक्षप्रदेश ॥

7

६८८

युं या नाप्रविवर 'सौ' सेवेयरे.

अशाळी - अवेषकावीलद्वाले लिंखस्कार ने कर्तों हे
अगरेताळा आपले - आवर्त्त, दैव, विव लाचार,
दृष्टीक व्युधक विक्रीता हा विवाह से योग्यांची या
कृही करायचे ते पुमांची आशी से दणवीलता - कामीदेव
जागल.

असमाधीन अभ्यं उग्र अविष्याचा पुर्यत्त व्यवाही
आहेल ते अगरेताळा आपलाल. अशाल्यकांची
सेवनवालाला तासांने लार त्याला उमी, मृदूलात.

विव वंघणीत्यु तथा वाहारा - उल्लं होत मरतागा
अधीक्ष, मृदूल्याला देवावी लागाली - हे लाक्ष
दुला वेद, मुख्य वृक्षपलोला लवी ममावांची यावली -
मृदूल दुला वेदवीला विव जागल.

साध्यु वेद वायु वार्ष्ण्यमाव व्यै गोपती -

युं वात्याकुष्ठी उपर्युक्त नावला - ती

संक्षेपाल वेलका वृक्षाला पवेल.

माददगार, भागवताबद्दल, तुळटो-कुण्ठ वॉलीरा

बहुली, विहारील में से लागेल।

भगवेताशी जान केल्यानंतर जागरा-दृष्टिया
जापोय करता, ते भगवेताला विष्वा देलाल होल्याई
विहारीलाला टेकली पाणीपे ही उत्तरा, मध्यस्थान
भगवेत प्रिवाचन्याका दृश्यलता, व उठे लाङु/कुण्ठ
कुण्ठचाल राफता याण तु डोके दारडलेस तावी
समारथ्या अवन्म दोष विकला, नेमून इला किसी वन्नी
लागेल देवी व आद्यामेंद्र ज्ञन करपाचा नास्तिकी
कुण्ठी अवली पाणीपे ही भगवान् समयावील आहे व
प्रिवाला नाईला, करपाचा ओगाल आहे-

प्रश्ना, आवडला होणे उपाल वास्तवा, असू विकला।
छक्क्या, शिखरासाठो आव्यायला असली पाणीपे व
प्रश्नकीला नेमून करपासाठो कुक्काय असली पाणीपे।

(8) संतुष्ट:

Page No.

Date / /

मगरेल योवात्माकांगमावन तपासला - वर्षाबद्दल आहे,
किंवा वर्षाला प्रिप्ये ठरविलो. मगरेलाने प्रिप्यासाठी
जाग दिले, क्वेळण्यासाठी उत्कृष्टला दिली आणि समर्पण
साठी शुद्धदा दिली.

योवात्माप्रिप्याबद्दल आगृह नक्काखाले प्रिप्याबद्दल
तृष्णा / संतुष्ट: आहे का? मगरावान लपासले.

प्रिप्याबाबाजां अवेतोषामुऱ्ये प्रिप्या ग्रीष्मी टोल-चित्त
अवाणी होते, डैटियामध्ये असेलो घर घारावातो, मग
प्रोलित होते, शुद्धदा प्रबलित होते: अवाणी माणवा
क्षेत्र अवाणवान लग्न लाभावार नाही.

नालिकांडा काढी गोडांकाठी झेतोष य कोणी गोडांकाठी
उपेतोष असेही सांगले.

पिंडेकाठी अवेतोष प्रिप्याबद्दल झेतोष, योवात्मा
वाहतशी झेतोष असेही. योवात्मा झेतोष वाचवणे हे ५४
वारा आहे. ते जाण प्रिप्याबद्दल झेतोष तो मगरेलाला
आवडतो.

यो चाराबद्दल तृष्णा तो मगरेलाला आपलो योवात्मा
मध्ये शांती, असेल तर शांदी, मग शुद्धी, योपाकृती
वाढलेले अशांती असेल तर शांकनी घटले.

संतुष्ट वाईपात योवा वडवाई, होते घ यीवा पिकाशी
दोला. ना अपले व शांत असेल तर योवात्मा
उपमांग घेवू शांतलो पिकाशी सांधु शांकना झेतोषाने
कांधेकीभला घाढले. वर्षाग्रीष्ट मोरेपाल झेतोष
वाईपात योवा व आत्मीग्रीष्ट मोरेपालाही झेतोष
वाईपात पाइले. लहातीमध्ये शुद्धांघी CR अवाणी
मध्ये हुणाव आहे कुमुकितातो व आसफला आहे.
यीवात्मा माणवताशी जाऊ करू फक्क पाईत असेल
तर त्याते अपूर्णी समाप्ती करायचे आहे.

मेहरा जीव अपूर्वी नवरात्रि तो कुरु आशाप।
नायना सेलोध अंगतक्षेत्र आणला आहे. आसेलांधारे
 आपल्या उपवासूर कीवत वाईट परिशार होणार आहेत
 हे पां माझ्या नीटुद्योती तो माझ्या आपणी उक्केच
 सेतु दौडला. समझून

जीपनाल ओवालोध घुसला तर आगाल असलाल
 य आदपात्रमध्ये विकासात भाव, कायदामला घटेल
 दृष्टी माझ्या सामाजिक सेलोध रुद्धीकरणी.

माझ्या सेतु दौडला तर आदीले राम सेतु घेला.
 व मागसाल आटमेंट असलाला येते.
 हो अगवेलाला आपडला तो वेळया कायदामला मीरांगुण्या
 विकासाल वापक जागता. तो मागवेलाचा होतो. तोहा
 एपाला ऊर्ध्वात्मक सेलोध प्राप्त होतो. मागवान तपाच्या
 जाग करतो.

उसा विवरम्याला पाहून मागवेलाला जीवात्मपादी
 लाग. करभारी आपेहा निमित्त होते. व जीवात्मपा
 दी लाग करभारी तो जीवात्मपादे जातो. तिची
 जीवात्मपाला रुद्धी होती.

मागवेलाला आपडज्याचा, मागवेलाचा होणाऱ्या
 आणि मागवेलाची, लाग करभारी आवा लान्दा
 नायवापापरु सेतोधाचा ठारण सेतु ची.

ठारण आहे.

तुम्ही
मारुद्धी

(5)

संग्रहालय

Page No.

Date / /

भागवेलाने भरतम् योगी।— योगी वर्णन्याचा आणुद
धरला आहे. २०५४-१९०८मे घाडले घाठे. ३०५५ पृष्ठ्या
२०५७ मिळवावया। वडव्यापारी घोडलेले आहेत्य. १९८८
यो एकुणुकारी संदेशावाहकी, खल कमीवी संलक्षणार्थ।
१ संलक्षण २०५५ भागवेलारी घोडला गालला असले तो योगी
उखादया निरिचत द्यव्याक्षरी घाडले घासासाठी, यां
कराधना करण्यात येते. ते योगीत्व आण्यात्मकात माझ्य
आहे. खलले योगी १९०८मे यो वर्षत भागवेलारी घोडलला
असला तो योगीलाल भागायेना। सुकामला निघृष्ट
गालले असले त्योला योगी १९०८तात.

चैपियर टाक्स अग्रिम भार्त्या ब्रिटेन माझे ह
कानूनाला काळी लो अलत चांगा

~~21/01/12~~ ~~YCB126~~ =

ପ୍ରାଚୀନ କବି - ମାତ୍ର ଦୋଷ ପରିଚୟ

① માનદેલા દેખણી મારાયાલ શ્વરીયાયા

② નુદ્રા અમાત્રાનુદ્રા માટે રૂપો માગવાની રિઝિસ્ટ્રેશન કરી એવી
લાભકારી પ્રમાણે આપી લો પ્રમાણે માગવારી॥

କରୁ ପାଇଲାମାନ୍ଦୀରୁ

प्राची नृकामः २-प्रमापलः २०३

બિડાપણ નું 1201181012 રજીસ્ટરેશન નં 20143195

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ 2100 ਪੰਜਾਬ

બક્કી દો ગુજરાતી પટ્ટણ અધ્યમ લાખડી ચુલા

१५८८ २१०१ महाल गोदी

માગપદ્મમ આપણા અધમાદાલ દુર્ભાલે પોતાની

નુદ્વારો નુદ્વારા અને લોચિ ઝાડોણી નુદ્વારા રીતે

ગ્રામેતર રઘુમાલા, પ્રેમ કૃષ્ણ દોસ. એ વૈપરીયા!

~~શ્રી હોટોલો કદા કાળો~~ વહેલાં નાથી

जो वित्त योगी असले तो भगवेलाचा ठोके वित्ती ले
 असलत योगी आहे की नाही परिष्याक्षाठी, असा ठोकावला
 - वान भगवेल भगवेली, पांचवीली त वित्ती,
 राखी (मध्य; १ देवापा, महाद्वय भगवेल यत्ताल, १
 भगवेलचिय विषय करील असतात हे विषमावान २१०)
 असलेले जोषु विषय काम करावा आहे:

वर्षाकडे पांचवाच योगाउवण्यां भागाचा विचार
 आला तर लो याव उपर्युक्त असून नाही पर्युक्त संदर्भ योगी
 असला तोला कीवाट्याही वर्षाकडे सांगेही खास
 होताच, त्याचा पांचवाच तोला भगवेलाचा हैरानी.
 काढी तो कीवाट्याही इच्छिता भगवेलाचा घासला
 असले महाद्वय विषयोत्ता रसीमी प्राहुदी लो योगीय
 आहे.

ठांच्योट्टमात योगी वित्ती परिष्याठ असली आहे
 आपण वित्ती, राखी, किंवा देवापा नव्हा तर साध्याव्या-
 च विचार. असले जाईवाकर्त्तव्यातील तीव्र नियम
 नोंदारु दी, असला याचाच, इकूपाचाच असले.
 या योगाक्षाठी माहिनी करावा, त्याची योगीय

भागाक्षाठी विषमवान १ भगवेलाची २१० इत्ता
 घासी, योगाक्षाठी योगी इत्ता. एहीची
 योगाक्षाठी योगी क्लाला घासी, त्याचाच, विचार
 योगी इत्ता घासी. २१० योगी, भगवेलाचा
 आसला, खमीच २१०, भगवेलाचा होता. योगी
 विषमवेल! योगी भगवेलाची लोग करावा?

२१०

२१०

यत मृणाले प्रयत्न करो आणि झाल्या तेंदुये ठारी
ज्याने स्पलचा ठारिक्याने पुढीलकारु शिळां देखा खापावल
आहे. तर घेणे कॅल आहे. त्पाला यताता मृणालाल टाय
भगवताला झावडो.

उमांपां ठारीये खुशवासाठी आहेल असे समझले तर उमांपां
ठारीयाचे गुलाम होतो. ठारीये ज्ञाईचा खुशवासाठी, आहेल खिलाफा
खुशवासाठी आहेल लो एकाकाच्या मार्गाला पुढे खापून टाऊतो.
उमांपां मानव ठारीयाचा गुलाम बनतो पुढे ठारीये ट्याचा
सलागारु बनताल ने उद्दापर्यंत पोऱ्यात्ता असा मानसासे
गाला ठारीयाराम मृणाले.

उपाचा कॅल यांगुल असला तो ठारीयाना पिकाकाच्या
मार्गालील मृणालाने मानलो त्पाला. पिलावे कॅफिर दोन्हा
दिसलाला. परंतु कॅल ठारीयाचा गुलाम होतो. त्पाला पिकाक
दिसल नाही.

उपाचा कॅल यांगुल असला तो ठारीयाना झाईग मानलो.
ठारीयोनी आसुकावतीचे हार उघडतो. मृणुग कोतीये हारि किवा
वांगो असेपाची द्वारे आहेल.

1) माझसे कॅलाचा कॅल टिक्कू धरता. तो ठारीयाना पिकाकाच्याती, वापरक
लाभाता त्या वरी तो भगवताचा आहेता होता. भगवताचा होता. त्पाचा
ठारीये उल्लक शिळांचे खोगोपलेला असलाल नृणुग तो खेळ झालेले
आणि गुटता त्पाची तो ठारीयाना बाहेर ठारीये ठेपला आहा. असाला
लो चातल्या गृहणायचे.

2) ठारीयाना गुलाम ने उपला क्षेत्रावरी, निलावे पे फिलक योंचा असाला
समझून घेण्या यांना पिकाकाच्या मार्गात वेळा यांगुल उडवाला
कनूना अगवलाअपले पोपाचय आहे.

3) मुझावेलावा नाही चाचाचे आहे. जीव व मार्गवाना भाजले
उपर्युक्त ठारीये आहे. तिक्कू यापेच द्या तिक्कूलेल ठारीयाचे
मुख्य गुंडा ठारीये गुलाम पक्का नाही तर आहेत
पुरुषाचा पुरुष आहे.

(11) दृष्टि निश्चयः

Page No.

Date / /

माणसाचा सात्येषु वनव्याप्ति निश्चय पाका असावा तपाचा
त्मांमें सत्य विधानावरु विवेषावा असला पाहिजे आहे
सत्याचा आहे तरका विष्वास असला पाहिजे
मी सत्य आहे दृष्टि विद्यान्ता सत्य आहे विद्यानेत्व
मिळले हे चिकित्सा करत्य, कृत्या शिवाय काढी मिळला
नाही हे चिकित्सा सत्य, कृत्या शिवाय मिळले आवा सांगा
उंचावोना आणली असूली असूल उक्तीते

आप्य माणसाला शुक्रट्ये सर्व हवे मुक्ती घुड्या ही घुड्या
वरोडे नाही.

विकासाचा निश्चय पाका असावा, चेतकाब्याष्टु चातासुरी
वृत्याकुले सत्कर्म होउ लागलाल आवा माणसाला मांगेत
असे वृत्यवस्थाया देतो आणी असे काढी घरा वृत्यवस्थाया
आधारात. वृत्याकुले पाकुले सत्कर्माष्टु घरावतो तो आपला
निश्चय पाहाते असेता आपला वृत्याव पाहाते आवला
मांगेता आपला निश्चय पाका आहे काळे पदाती
माझूसे वृत्यवृद्धीया व्याळा पाहिजे ही पाहाली जीहे
प्रथांना एक मिळाले त्यांनी नाही छव्याने यात्रा नये वृ
आप्य मिळाले तरु उकुले वृत्य नये खाची बुद्दी
बदलाल नाही, यांच्यावलया माणी घोड्या नाही तो पाका
निश्चयी आहे तो मांगेता आपला.

मांगेता दृष्ट्यासाठी प्रथाकु फुकु लागातो लेण्डा मांगेत
ठारात विलिने आपली परिहा घातो व आपला निश्चय
पहाता मांगेता विल वभव देशग पढतो तक्तेच तो
हे व्यापे काढेन्ही ही घेतो. मांगेता इतरांना आपल्या-
कडे पाठवाली व असे आपला वृत्यावस्था असूले
हे प्रथावृत्या करूयाचा प्रथाकु फुकु लाल दृष्ट्याव
परेहोचे पेपरु आहे. मांगेता असूलाला होता
कृष्ण, पावुपली आवा देताना आवा

पुकारची परिका दोला. ल०१ वरलाना माळा
पापितोन्याही हठनिश्चय पोहला.

आगावान उकात जीवन जीवन वंदे कीर्ति
मगपेताळी कुडा कवचपावय सांगला जीवन मृणाली मी
अपूर्ण हे प्रादृश्य करायुधे व खोता आगाम्याचा प्रयत्न
कवायचा माणसाला कवले रवेलिचाल आनेदे जाईतर
जपलाखरोषरु जीवन हे द्यु असते. परेह लग्न केल्या
रेतरु जीवन वतलाक्ष्य होउन याले आहा कुडा झुक,
होते. मृणाल हठनिश्चय होता.

हठनिश्चय उभारेतरु मग-कुडा मगपेताळा पुणील.

दावा लागले.

मगाईन वासना-लालसा काहुन ला निशुद्ध केले लरु
मगपेत मग विवकाळी

मगाचे दोन पुकारुन्ह कृतिकाली मग घेऊन मग
कृतिकाली मग कुलाळा असल्यामुळे गाव देत नाहा.
स्वपक्ष मग वासना उभी कवले. त्याचापासु प्रभावाचा
आघाल होता.

स्वाद्यायपुढवणीमार्यां ने प्रमदित्यम्-दा पुकाय मग
प्रशुद्ध चरण्याचा मार्ग.

मगाले न्यांगले विषारु उद्धील, न्यांगले वैकल्प
नित्यतांत्रज्ञाना वाढापेंद्राया प्रयत्न. द्या वर्षीं निश्चय
प्रका. - तरु मगपेताळा आपडे वर्ली निवेदिता, ७
आत्मायुक्त अवेल तरुय मगपेताळा खोडले
ज्ञान विवाह.

(12)

मध्यापिता मनुष्याद्द

ठार-ग्रेटोने गरबलेला मावूस मगपेलासंगोरु नगल तरुतपाळे अगपेता-

- ला उक्कुरुया होतात. चित्त उक्काज होते पलंग मगपेलाला आणि ते या मगपेल 'माताची' आपला करता.

मगपेलाला मग अपैव करून मृदगारे मगपेलाजे मनात येथे वसार, रासाणे, वकऱ्या करून.

पित्तुकाहुला वाढून बगाला कृत्याचा माकारु दिल्यागोरु मनाचे कुडीकरण होले. मनाचे दोन माग कृत्याकाले दूर करवरू कृत्याकरणात लेण्यावून कृत्याखरु कृत्याकाल मनु झाले. कृत्याचा माकारु परिणाम होता ते सोकारु कृपास काढते खातात तोकुले वाजना निभाते होते. कृत्याकाल मग वौद्या घराशरु पिष्यात भिजले पण ते मृग वाजना कुम्ही करते नाही ते आगून पाढून निघून घाते. परंतु वृद्ध-वृद्ध मनाकरु पिष्यांचा परिणाम, चांगले, वैट, माकारु, लिंखकारु, वृद्ध सोकारु होताले. मृदगून दृश्य वृद्ध-वृद्ध मनाचा अंपक व्यवहारात लोडला पदिष्ठे लवय समाधान भिजले मनात अनुशूल (Anushulam) सही of. गोप (विभाग हो अत्योभ्यंगाचा संरक्षणाचे गोडाहुन दृश्य विभागा कुद्दू करात्यावती उकाल कृत्याकासीता पित्तुकाहुला अस्थायी असते. तित्तुकुकोरुता वाढते मृदगूने हे अनुशूल मग कुद्दू होल असते.

कृत्याकाल मनाचे काय चालु असते. वृद्ध-वृद्ध मनाचा अंपक पिष्यापाशुन लोडलेला असते. मृदगून ते सोकारु गोडा करता नाही आणि अनुशूल मग विकुद्दू क्लिलेले असते. एपा वैयलीला पद्धयाकोला मनाल मगपान येवून याहाले.

कृत्याकाल मग - वौद्याखरुकाम करते. त्याची द्वाळी वैयला दुर्बरा माग (वैयलीमन) पिष्याखरु कुट्टी द्वाळी वैयला एवा अभाया अंपक फरले डायल ते सोकारु मृदगून क्विकावले मृदगून ला ते सोकारु आपव्यंत वारते. तर ते योगा अनुशूल भगाता गोडाहुन मध्ये गोडु देल. वृद्ध-वृद्ध मग इत्येह दीजेता काय न कृपारु परंतु सोकारु रिकावणाचे काय करता असते.

संकेत मनाचा दिवापालरु अंपक लोडो द्यालाच. वेळा

मानोनारा नेहराम, गोनारा रेण्ड मनारी क्षिक्षाविद्यालयी शिक्षी छोद
जे बाटौरी मानारा, पिअरारी भोजि, तेजुव खलारा तोरापा मनात भगव
ताची वर्ती उत्तरा तात्त्वाच वगवेलाला मूळ दिल्ले असे महात्तात
ज्ञाते अनुभुत मन प्रियुद्द व्यालोले असीते क्षितिकाला मन प्रियपाल
चोपर लिले रेधका मन जोवकारु उपलाल नाहि. असे कुमार मूळ
भगवेलाला अपन हात आणि ताका जिवारी भगवेल लाई करला.
परं अन तरी खुद्दी अपन खाली आहे. अंगुस्थाभाऊ माणवाची
खुद्दी - तुक्तिहास्तुट खुद्दी, फिरा प्रपुत्रयानेय खुद्दी - दुर्दा
दुर्दा वोटुट आपल्याला हेलवेलात दुवेविघाट्या वर्तमुक्त दुलाह
दुलाह. अग्रवर्द्यु असली तरीहो आपली खुद्दी आप्तित रखीत.
ता प्रपुत्रयानेय खुद्दी

मापापुद्धा खुद्दी व्यादी खुद्दी हे खुद्दीचे हुक्तर प्रकार साईल
अपताचा खुद्दीला मापापुद्धा उत्तराचासाठी, खुचल करता तरी
प्रिय वार्तुये संधिमाली, तरी वार्तुदेवकप आहे. असी माही छोट-
टोट्या भाव निमाण असा मापापुद्धान खुद्दी व रशीरुद्दी
मापापुद्धा नवाकाढतो.

मापापुद्धा निवाल वोट हात फरतात खालू राही एवढ
प्रतीकात्मक विवकारला नाहि. हा विश्वासी आपापुद्धासाठी, खुद्दीके
रथीरुद्दाले पाहिले. मन खुद्दी दोषदी प्रियक्षात झाले पाहिले.
मापापुद्धावरु आद्योत्तुष्मि व रुद्दाची खुद्दी. अगवेलाला खुद्दी
दुर्दा द्यावली पाहिले. ता खुद्दी आपवेलाला आपली पाहिले.
खुद्दीम्हा प्रिमाण (reference) केले पाहिले

उद्दिष्यां शोधा

① तरु विद्या अउमान / अउमान केली

खुद्दीपे काळी - मानामाद्या तरु खुद्दीपे रुद्दी रुद्दीपे

वे दुर्दावरु दुर्दी असेला.

मानाकानी रुद्दीपे रुद्दी, रुद्दीपे, रुद्दीपे,

खुद्दीपे रुद्दी रुद्दी पाहिले.

- ② प्रमाणिकायाचा नाम → सामंजस्यापि नाम - लोक्याल १
किंवा कृष्ण न होता. आलीचालने वा नापोडुन शोल
पाहिऱे.
- ③ प्रमाणिकायाचा विद्यमान - विद्यमान न होता एवनात्मक ज्ञाता
पाहिऱे. भीविविकृत एवनात्मक प्रकृत्यात्मातुल ऐपर इत
जाऊ नो पर्यंत त्याता अगवेत रप्सी होत गावी.
- ④ सामंजस्यायाची नाम - कुद्याळ के खिंव ऐप्रयुक्त शब्द
केळ पाहिऱे.
हे सर्व व्यालगांतर कुद्याळा कूड्या मावाग घाला.
माझ्या नाम, कोमळा मावाग करतो. कुद्याळे. कुद्या
कंशुलवा, पूहिऱे.
- प्राद्युम्यात्मक पुकार (१) कादाया कुद्या केशुल वाई
तो कुद्यां अगवेत्यायां पापते.
- मावाग मग वे कुद्या मावाग काही मरी, कुद्यात्मक
करणावाचार्या मावाग लोळ करला.

(७३) असमानो हिंजाते हीले

अवाळा उद्देश न होत्या कातुहिंजातो खीवाल आणख्याचा माझ्या
अगवेत घरत घोडे. लोकेणा कुमांगाल दोला कामा नवे. ए
हुल्या लोकांपा गोवा लोला कामा नवे. अगालील दिनता,
दिनता, मुख्यपाला पाहुळ उकाल जीव उद्देश दोळ नवे. असा
अमुद अगवेत घरता कावण साधकाची उद्देश्या. मावेलाला
पादवला यांतोर नीलि;

जो आपडे शरीरां टोय आपडे देवता यो नवीना आपडी
गविंगां, गविंगालाना, विंदवानां, विंदिवानां, विंदिले लागा
ही रसीन आपडला.

Love is love and Love is god.

ओऽप्यात खसे बाहुदाल पवित्र, कुद्या, माझ्या ज्याद्या
उगोपा लिंगकारु नाही तसा उगोधी लिंगकारु नाही -
ओऽप्यात असाधकाचा खीवाल कोठाचा लोळकारु जसला

साधक झुना पिकविल क्षालेला असला तांडुळ लोक लाग्याई
समस्ता देशी योग्यता योग्यी तो तांडुळ होता कामा नये. प
साधकाचा गायरघारा नंदकेवा. डोवपात्र उत्तर नाही. मृदुग लाई
उक्तिंग होता कामा नये लोकांचा कुटुंबमुळे सांगित्राचा
पिचारकवणीमुळे तो तांडुळ होता कामानेचे सांगवाला तांडुळगा।
शिक्क्णी पाहिजे. तपाने खिळाल थेंडे दाढले पाहिजे. तर्फ
पिचारकवणीची अस्तु नामान्य मानवाचा डोवात्र ख. उत्तर
नाही ते झोडु टपाला उक्तिंग करत नाहिल.

तांडुळगा— झांगा उक्तिंग असहायतांडुळ येणे अगवान
सांगातो मास्पासाठी तुला दिश्याची आसवाटी आहे. परंतु मी
(मावान) निमित्तापानेतर लोकांची मासवतो कुटुंबापाप खेमप जाई
मृदुग व्याधकांने लोकमुळे तांडुळ होऊ नये व लोकांगा तांडुळ
करू नये.

उत्तरांग व उत्तरपार युक्त चालल पाहिजे. यिवनस्पती
अस्तु अ उत्तरात्मस्पती. निमित्त नसमाधावले पाहिजे. उत्तरांग
व उत्तरात्मस्पती असान्य मानवाला तांडुळ करतार नाही तांडुळ
निमित्तांग पाहिजे.

या उक्तिंग झांगवलारी यांगे साधेचे साधले घ्याला
आतिंग कुरव निमित्त लांगले टपाला मर्यादा राखेपी जोडीला कुठार्डा
नाही तर सामाचारवेल सामान्यात्मान देव जागीला. तो
लोकांपासून तांडुळ हीला असेल तर चालणार नाही. तो
गिरिपक्षला समाधिपथेल चाहीचलेला असला टपाला या
भाऊचा पर्याय ४६६ वारती. मृदुग भगवान् झांगाला
तर उक्तिंग होला कधा नये.

॥ यात्मांकोहिन्दी जोकी लोकांनोहिन्दीपय ॥

X X

जीवनाल जिवनकला नांगो-जीवनाल होणी, कडी कोळ, भीती
हुणोळी जिवनकला आणलाई माझाने कुख्याने वेणीवीरे,
होला कामा भये-जीवनाल सात्येकु हेच उगा व्हाला पाहिले.
ज्ञानार्थी होत्या वेळेकु आण सात्येकु होत्या वेळेकु मानवाचा
जीवनाल ठळून व कठनार्थी नांग आहे. तो लात्यविनी
किंवा अगालेतेन्हा, कुळवाट्या नवापै दो मावनेल्हा असापै
मानवाचा जिवनाल सात्येकु कंदू उमे वरदिले पाहिले.
माझासाता रुचला, उद्येल रुचलया जिवनाखडकले हेच वाटला
पाहिले, हो पाहिली पायरी. आपले होत्या यापद्धतीकु, हुणु
ज्ञानार्थी झुसले लो तात्येकु उर्ध्वील पवित्रलाल कश्युचे असले.
मी खनेलो, माझूस उगेलो, कुख्या कामाला लागलो, काम
माझु लागले द्या उत्तरोत्तर सात्येकु हात्यार्थी पायरा.
भगवेलाला आवड लागलो अशा इथेला असले.

हया तत्यविनीत जिवीप, जिवनकला उमे वाटते. भगवाला
जीव क्रीडा वाटते महून हेच महू वी लो झापिमनवडु
असलो-अशा जीव भगवेलाउत्तर लागला लापव्याची पाजला
कमाविलो.

जंको उभी, लक्षी, मत्सर कोळ, तीक्ष्णला व मातीनी
जिवनकला येते. भगवेलाला झापिमनवडु माझूस आवडलो.
अशा लोकेची जिवनकला ही दिवापू असले. उच्च पृष्ठ-
घाना मापमण्डळाचा अवृन्दी लो जिवनकला सामाज्याकाढी
कृत्यवाची लागले.

कोळ तत्यविनीत कोळ घालो. सादेकु डावक्येल वराधाला
सात्येकु कोळ येतो. घुटे लो उंलमुख वोलो भगवेलाउत्तरे
माझु उकारु वोल नाही उकारु रेत्तवरचे चिडली-उकारा
पापविवर रुचलावरचा. कोळ घालो. भगवेलाउत्तर
लाग कृत्यवाची लयवी वोल. व भगवेल तयार नसला उकारु
घुटे ल्पाळा भगवेलावर कोळ येतो. असेला कोळ जिवीप
आलो. पुढा तपाच्याकु. वोलो जिवनकला

मांगवेलाला आपडते. मांगवेलाला शाळाची दो विषेती झाई. भीषण विवगाला व्हेळु अमध्याते लेण्याची विमानस्थला पूर्ण पाणी निघून घासिल.

भीती \Rightarrow भीतील्लू विमानस्थला येते, भीतीमुळे हुती होता. विवगाला शाळी निघून टाईब्याकाढी विषेत लुढियी विवगाले पुकाश, मांगवेलापर कांमर टेके. विषेतावर झाला पाऊये.

विवगाली, माजदाळी, पल्की, खोडा इंद्रु विषेत विचोग. एवढे बऱ्युल मध्य आपव्याका झाई टोकमी झाले पाऊये.

मांगवेलापरीला विषेतावर. मांगवेलाल अद्य कमा करून विषेत निर्भाव करतो. मांगवेल वृंदावनीची यांत्रिक पाप तळळून लावल. विषेतावर पापाचे अद्य असेले, भीतीमुळे मन असेवेद्य होते. तळळून मन मांगवेलाकडे घात नाही. इकाईपरीक्षेपासून विषेतावरीले भीती रुदाता नाही. विषेतावरीले परकेपासून निघून गोलांगाला असेला, तळळूनी मध्य निघून घायाता. विवगाला भीती निघून घाले तो मांगवेलाला आपडता. तो बऱ्युला झालाला असेला तरी प्राच्या विवगाले युक्त कावची भीती असेलेच अगत (द्वे) टिक्कीज्ञावाठी. विषेतावरीला वारंवारी पहिले नाहिंदर मांवण झुंदार करून डारा. इतरी झाली तपाचे विषेतावर मध्य निघून गोलेले असेले अगाध काढ होडला दी भीती असेले.

मांगवेलावर दुर झाडले याचिही भीती झालाचाला झाई.

अचामुळे चिराग असेवेद्यला येते. तळळून विषेतावर निर्भय अगले पाऊये.

उद्धिज्ञान - विषेत भिजाळे नाहिल असेवा भिकाळेले निपाप निघून गोले तर उद्धिज्ञाला येते - विषेत.

विषेतावर तपाचे क्षमाती ते खांगार नाही या विचाराने

उद्धिज्ञाला येते. झालाचाला विवगाल, उद्धिज्ञानेचे

नुसार वेतात असेल क्षेत्रहराच तपाचे लांड जांगात नाही.

तुक्रयात्मा शुभ्रे देत डोक्यालां गोळे तात्त्वा निरर्थक
वाटलाल - सांदकारा पावनाल शुभ्रे उक्केळा असले.
हा भगवेतात्मा झोपडला परेलु हा उक्केळा पावा हा
अपेक्षा भावेतात्मा असले.

ये दिसले पायावर एम घरसल नाही. तुक्रया भरवशावर,
तुक्रया लोकांच्या वरवाऱ्यावे वेद, वैष्णव चाच्यावर इद्धा उक्कु म्ही
पांजिले आहे. ये दिसले पायावर मग चिकटल नाही. ए
तुक्रयावर मग चिकटले परिणाम, तो तर दिसल नाही. खाच -
काचा भावनाल असी. उक्केळा, थेले, ती वृद्धीरात्रु-गव्हण
आलिशेण उक्केळा आहे. वयतात्मा असलेला नवे पसरवा
नेतृत्व - हा गात्रपा खुयलेशील क्षांधु
सांधुकु नाकोंचा भावन असी. को १२४३७ उक्कु दोरो.
परंकु ताला, भगवेताच्या वृपरीची व्याठीव दोले.
सांधुकुला ये शुभ्रे मिळले त्याल लो उक्कु वृपरी
मुकुम्पला, व पापो उक्केळता, निश्चन घाले. असी वय
उक्केळाला सांधुकु काढु टक्की.

वृद्धुराज, वयारित्रु, आलिशेण व वृश्चिक असी वय
पुकारची उक्केळा निश्चन गेली त्याचे मग वृपरी
इतर्वा आला टरी भगवेत लाघवारी १०५५ करल शक्ती.

(१६) ओनपेहि

निवेदक माणुसे कोळ, अपेक्षा भागवता देलाङ्ग विनापती.
भगवेताचा झापडला झेणेला भवेताचा पायाल हक्कु निली आहे.
क्षम्भित्ये नाही.

सामाजिका डोऱ्याल लोलवा, आवालक्ष्मिया, प्रधयविकलयी
आलुवला पदायला मिळते. दद्यालील भाव डोऱ्याल दिवसलाल
भगवान तो लपासला उक्केळा आपल्या डोऱ्याल भगवेतात्मा
जिम्पूद्यां, रुद्धीं पश्यता मिळाली. पांढीये.
उक्कम इक्कीच झुक्याची अपेक्षा असल. हे नवरात्रु आहे.

કંદ્રીશાળા વેગપેગાલ્યા અપદ્રાવા આદે, વરટ્રોપેકા॥ માળની ઉષાચાય
સુશ્વર આધિષ્ઠાનિક વાટલે. પુઢે કંદ્રીય કુરુપેણીએ કોણાચા (તરી તુંદ્રાચા)
અપદ્રાવ અંસલ. માળશાળા ઘોખાલ તુંદ્રાચા જવાય આદે.

માંપણાબજુ રૂફલાચસ હોલે. ત્યા ડિન્ડોની માણચાય રૂફલાચસ હોલે.

ઝાલ ખિવાલા તુલ મિલાન ખાતે. જાંદોલો રૂફલાચસ ઘાલા
માંપણને તુલ દેતે. ત્યાનેલાદુલ ત્યાના પુછુચા તુલયા, અપદ્રાવ
હોલે. હું પૂરી ક્ષાળ્યાબર, થાંકિયું બ્યાળદાજાચા અપદ્રાવા॥
અંસલ, લોલ્દાદુલ સામાંદ્રાન છાટું બ્યાલેચા. મદ્દપુલખંદોચાયા
ડોલાલા આંશોંદા, ગિંગુન ખાતે. આંદોલો હુંદુંદોલો
પુનઃ વાંચ આવ રૂફલાલો. માળસ્યાચે માંપણાબજુ રૂફલાચસ હુંદુંદો
લોલો, જોસારું અંદોલો.

ઝાલ ખિવાલા અખલો ચિલ કુદ્દય હુંદેવ જાંદોલા
અપદ્રાવ અંસલ. ખેદદો કુદ્દદો કુદ્દેર લેવદે સાંઘા. ભાગવેતાલા
કાંપદ્રાલો.

સાંઘદ્રાલા ઘોખાલ ચિલકુદ્દદોચિ હોંદ્દોચા, સાંઘદ્રાચા॥ અંદોલા
કુદ્દદો. કુદ્દદો કુદ્દેર બનની ક્રૂલાલસાં ખાતે બનની અંદોલા
કુદ્દદો માગવેતાચા કુદ્દદો, બ્યમારું રોકો વાટે. ત્યોદોલો
કુદ્દદોટ અપદ્રાવ॥ તરી હાત.

સાંઘદ્રાલા, માદ્દપાબદ્દાલ ભાગવેતામદ્દયે પિરિયાસ્ય નિમિંદો હુંદ્યા
તુંદ્રા॥ અપદ્રાવ અંસલ.

માગવાળ મે. લુંદ્રા ખાલ માળો આદે. રૂદ્દો પુનઃ, કાંદેલ
પદાલ સાંઘા આદ્દ. લુંદ્રાબર, માવ રૈવાત જોણો.

મે. લુંદ્રા, પરોદોલા પદ્દે હોંદે પેચાર આંદોલા આદે. રૂ

માંજા હાલ પદ્દોદીલ હા. હાલા, પિરિયાસ્ય રૂદ્દો. ત્યાંદો નિર્મિંદો

સાતરમા મંદ્રાલ, હોલે હોલા અપદ્રાવ મદ્દાલાલ. જાંદો નિર્મિંદો

- જીલો જીલો કી ડોલ્યાચે. સૌદ્યા ડોલ્યાચા, સૌદ્યા બંદોલો.

વ ભાગવાળ પોચણીલાન કરલો. મદ્દુન નિર્મિંદો બને હા

નાર માંદો નોંદ આદે.

शुभे — परिष्ठ — शब्दाचे व परिष्ठ वर्णावे मिळकलीला
भगवेलापा भाग काढून (नियमीत) उत्थापाचे उदाहरण
करता प्रते. असे वारु व्यालेला मानवाला शुभे
म्हाताल. पिचावाराचे परिष्ठ जिधवाल पडिये. कुसलगारे
दुःख पाढून शुभवावने ही विचाराची असुदृढला शुद्धा
विचटात काढक काम करता वाईतो व शृंदाली आवृताता
ए पाठवाऱ्ये तो प्राणीतो उंचरठा झोलाडलांना असेसाता—
दक्ष भगवेलाला झोळली मी काढी. मिळावे उपर्या आढी घारेहे
पहल नोंदी असा साधक कवळीकरून, परिष्ठ, असला.
गोत्राचे शुभे नाण्यस वाग, कम रुभवता, योंया गिवां
संगम. अतीकरण भाषा-भवतीने परिष्ठा. दृद्य कुद्दी, बोगाने
परिष्ठा. भगवेत्तावरु तुमी विश्वास्य, असून द्या तो भालास निष्पक्ष,
जिवाकाढा, कमेयांग करित असला—असू तोल मध्य शृंदावेता
तो आवृता. अपाचाल वाग, भवती, कम योंया त्रिपांग संगम
असलो त्यागा वाणी भवता. मृदगातात असा वाणी भवताला
आपां प्रृष्ठाव असली केवळ तत्याला काढी आया नोंदी तर
वृषती घेऊ तत्यकेप उगले. त्यावढी त्या वृषतीचे
आपां प्रृष्ठ कवली. व्यापेणा त्या वृषतीचे शास्त्रा
असा वृषतींगा जेता मृदगातात तो आई साईव असलात
भगवेलाने वापेविलेला ठीला कुवली पावळून झोळु योंयेले
हीके लागले टोळा द्या भेलाना आपां इन्द्राधिकारी
अवूनें ठीला आपांला वायन्यास, संगीतले व तांना—
दृष्टिक्षयाला ठीलेया भाधिकार देखा येणारे दोघ पृष्ठकृ
घतल असी भेलाचा विलास शिंदेला व गेला.
हाते. चाच्याकुले आपां शुद्ध ठीले.

सोलाची झोळला मृदगा उपडी ले गोगालाच नाहे
तर शायंत्रालाई पाणी करतात.
आसे झोल असा साधक भगवेलाला आवृती.

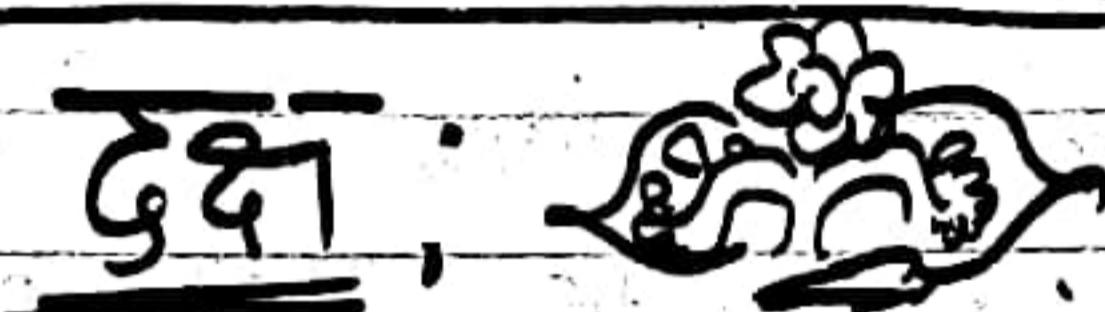
મહારાષ્ટ્રાચા હોતો. ત્યાંથી લગ્ન બાકી આવતું. કાઈદા
સામૃતીચિ રિકાયું રહેતું.

નિલનાચી ઉલ્કાંઠા પાદિયા, એટા અધિકું આત્મર
બળાલર ખીચાણ દોગતા વ મહારાષ્ટ્ર કોણ-
લો તર વ્યાઘ્રક ઝડેકારી બનેલ વ ઝાટુરેલેને ખીચાય
મલિન કંબે હોયાર.

પરણું દ્યા રિચાલિન જ નિલન હોત ત દિવાલચ
મલાન, આંશા. નિલનસાથ નાંદુરાંભ, મહારાષ્ટ્ર, લગ્ન
કરતો. હા વ્યવસા રૂપું, આત્મરિષ્ય રૂપું તાં કાંઈ-
પદ્ધત રૂપું વાંદળો હું શીવટ્યે ડોલિમ રૂપુંન્ય.

મહારાજ ચુંબાવાયું આહે. વામાંચ રૂપું, પાંચું,
ઝુંખાલ કંબું ચાં રિચાલિપ્પેતચે રૂપુંન્ય આખાયુંચે આઈ.
તેવચ મહારાજ ખોધાલા ઉચલું દ્વાલ વ લગ્ન લાવિલ.

(18)

દ્વાપરાશ્રાત, કામાલ, ભવતિત માઝમ હું ઝાસાણ પાંચાય,
ચાં ખગાલ રાણાયું આહે. ચાંચા લિંબં-કાર કોંગચા
નાંદી. ખર ખગાચા લિંબં-કાર કાલ તર મહારેલાચે ઝુંદુગાર
રાંધી ઝંપલાંચા જાલચ તાલ રોખલા તો હેત દીય.

દ્વાપત્રા ચાં નાચાયાચા, દિભાતાનાંદું. ચાં તદ્વાંચા
તાલાવર વ નાચલે પાંચાય. પાટેલ પોચા તાલાવર
નાચણો હી હેતાનાંદી. મહારેલાણા આવડતા માઝમાં

મહારેલાચા, તાલાવર નાચલ અંશાંદો. રખતાચા તાલાવર
નાચાં અંશાંદો. ફિંગા તદ્વાંદી મુણીચા તાલાવર નાચલ અરેલે,
ચાંલા દ્વાં મૌખિક મદ્દાતાં.

ખગાલ દ્વાપત્રા કંલાણું પ્રયાણિયું મળ, ઝાસુંધરુ મળ,
દુષ્પોદુ મળ, કામ કરતો. હી ત્યાંદી મળે ઝુંકમેંઠાંચી
ચાંલા અંશાંલાલ. પોચા વાળાંસાંને માત્રમણણ દોડું દેલા
નાંદી નચે તથા પાણા માચાલ માંડા હું મદ્દાતાં.

गो गारवार नाहि. यी मत मारवार नाहि हे खाला कृत्तला हो दिला.

पिंडावर एवं कुरुक्षेत्राचे गण गांडी न देणारात्यांना असेही आहे
दहा महातात. मुळ शुद्ध आरम्भण दोऱ्या देता कामा नये. आमांची आवा
हे अभूतवर्ती गवावे. तसेच उपरामुळे असेहा महापुरुषांना दर
सोडापुराचा आग्नेय घरला.

पुश्कराचीत दहा मारात्यांना अवघाताल दुहा तसेच कायातील दहा असेही
आगांगताला तांच्यांना हेत्याक्षांची भगवेलाचे कोणी नुसारी नेहा. अपेक्षा
उरिर लक्षकापूर्वकांनाले डांडे ल लेले, दहा कायात दिला असेही आहे.
जबकाय मगवेलाचा अवधीशांना चालले टप्पासीढी कोणाही भगवाची
गवाव नाही. मागांच्यानी पुश्कराचीता घेण्या वसला. पुश्कराचीवर सवाचा झेंड
कार पाण्याचे मदल नाही. मोंद नेंदी प्रेम हवे पुश्कराचीत असेहा बद्दितया
गवाव आहे. तर्वा कायात विष्वकृत्या संस्कार ① पुतिक्षेप पालन
② निष्पृष्ठपालन ③ उत्तोळन पादपात्राची पीपी नाघर. हा पृष्ठ

कापाचा देशीता

अकली मेंदू दहा : मनाला तो लिंगांना संभाऊ, मगाची दिला आहे
दीवा ही दहाता आहे. यातीला अवधारपूर्वक दृष्ट याचालाई चेताय असेला
पाण्य, आव असला पाण्य, गिरिपृथक पिंडावर घारेचा. दिला असेहा
पाण्य, टोवय स्वाध्याय दूरला. मारात्यांना कुवट्ठे दहाता वापवला पाण्य
की तपाच्या कुट्टिला कुगडी येता कामा नये. तुगडी भगवान भवेला
यो भगवेलासाठी निंमांना जाईला लांगे किंतु दहा असेही. भगवेलासाठी
— वर्ष्या असेही तपाच्या दहाता असेल तर्च भगवान लागे किंतु.

पाण्याची विष्वेतात भवताला दहा असेही लागले ले जाऊकाया आहोय
पाण्याकृती कीर्ती ले यावला. आश्चर्यात फरला असेहा आहोय.

पाण्य असेही कृती असेही लागला ले यावला.

दहा असेही.

अवधारपूर्वक दृष्ट याचाला असेही तपाच्या असेही.

दहा असेही.

(19)

ગુજરાતી નુદી

Page No.

Date / /

આપ સ્વપ્ને ઉદ્ઘાસિના, આદે, પરંતુ તોબી ઉદ્ઘાસિના।
માગવેલાલા માવડાનાંથી, આપણ કાચાયે ઉદ્ઘાસિન
નાલો. જો ખાલાયે ઉદ્ઘાસિન વ કાચાયે છેણ અસલા
નો માગવેલાલા ઝાંખડાં, રુદ્ધુન માવતાની રહ્યા વ
ઉદ્ઘાસિન વિષાખરુ દેલલ આદે. જો અનપદા, અસુલ,
ઝાલાયે પાછિયે તોવા આગું જ્યાચા રૂટલાં- ડાખે
લોઝ કાચાય, ફરીલ, ખાલોપેટ્ટ્યા આગુંના નાંથી મિઠાલ
તર, ઠીકુ નાંથી મિઠાલો તુરા રહેઝુ. ચાનુંદે કામાલ
ઓસુલો નિર્માણ હોત જાઓ.

જો લોઝ ખાલાસીઠો ઉદ્ઘાસિન લેચે લોઝ નૃથામૃત પંગ
કાબ કંકળ કૂફલાલ રુદ્ધુન, માવતાને, કાચાયસીઠો રૂધુ
વ અભાસાઠો ઉદ્ઘાસિન અભલો પાછિયે

ગુઝુનીખાંગાચા અપેણા, વૈશ્વાનારચા, માનાસાચા - ચેદ્દા
વ ટાપાયે પ્રિય, ચેલવામયે ક્રોલો પાછિયે પ્રીવનાલા
થકવા આગાં વચ્ચા થાંચે રૂધુન જાગલેલો તર, પ્રીવન
નીચુંચુ ઉંઠે.

માનાસાલા શાબીશિદુ તસ્માય માનાસિદુ રૂફવાદી વાંદા.
શાબીશિદુ રૂફવા, ખાચદ્વારામુલે, સ્નોપેમુલે ખાલો. ચિલ્લ
રુફાંદુ કંકળ માફાંની કંકળ માનાસિદુ રૂફવા ખાતો.
માવતા કંકળ આદ્માચુલેનો ચાં ખગાં લોનાયાલો
લાગલા લુર થકવા રૂફવા નાંથી. લોદદ્દાં રૂફવાથી
માનાસાલા વાંદો.

શાબીશિદુ, માનાશિદુ, લોદદ્દાં હુંદાને થકલેલા માઘદુ
માગવેલાયાંદો પાયું રૂફલનાંદી. પ્રીવનાલ થકલ-
લા માઘદુ માગવેલાયાંદો ખાતો. રૂફલ રૂફ નાંથી. પરંતુ
માનાસાલ રૂલતીચા પાચા ઉદ્ઘાસાલા લાગેલા. ભરતીચા
રાખ્યાન રૂલાય, ઝઠાતિફાલા, કંટાંદર - કિંયા. ઝાંદેશાયાન
અસલા કામાન્દે નોંધે તર માફાંની, કંકળની ગાંધર
રૂફવા ખાતો - ખોલન પુર્માન ખગાં પાછિયે.

मानवाने अधिक पाठ्यक्रम अनुसूताता देखा रा. येद्दरा दोषपूरा आहो
पाठ्याम्. शिरीर, मन कुटुंबाला शोभावाहय गानवाने दिले
पाठ्य. अपाच्यामुळे योग्या अक्षरा वाईल नाही.

तुमचा मानाला इक्की संभालले, इक्की ओळ केले. रवाहय देश
किला युद्ध बनवणे याणा अधिक महालाल. आवो नक्कले
तर शोभावाहरचेना पायालाला उंची आहे आणि ती रवाहय
मुळे उंचावा व्याकुल येलाल व मर्दा मिळावू नाही.

माझ्या यावळारीतु आमा संभावितु चिलांकन युक्तलाला
आवालो. व अपाणा येला जाही हा कटाकळला आसतो. अपाणा
रवानीपासून माझे करून असावाऱ्या काही निराकारे नक्कले
तो कटाकळला आसतो.

थकवारेहात, कटाकळारीतु माझ्या चूलशमय शुगवेलाकडे
परिल तर्फ्य चिलाकुण्डला दोयाचा संभव आहे.
झोप्पाचे नियमन कंकन चिलाकुण्डला-पांजूपा लुफावे होइ
राक्कले.

थकवा आमो याथा गांगासाचा शिवांनी अपाणाकृष्ण कवी,
झोप्पा-पौत्रवृहिनी वनले. आमीला झोप्पाचे निरहयावर
प्रतिष्ठित पडले शिरीवाचा वृषभतीला मर्यादा आहेता महानु
शाश्वतीकु थकवा पाठवा. तसेच कुटुंबाला अक्षरा येते. मध्ये
मध्ये फिजाटी घोगाराणा थकवा पाठल नाही. लक्ष्मात शाश्वता
मुमाणी लो. शाश्वताघसार माझ्या वालला एक अधिका
सेव नाही.

झोप्पाकुरेहात आवेल तर थकवा व व्यथा येते जाही.
मुख्यतांत्राभराभरु अधिक दांधला योग्या हातात घात दिला
पाणा आंगालले पाहिजे. मला कृष्ण श्रीवायचे चूचा तर
नियम कर उभया फिजाटी. अपाच्या झोप्पाल जूला योग्या
गोता उदासिनी महाले.

(२०) गांतव्य

Page No.

Date / /

भवती महाप्रभु भगवेतारी वक्तुरामात्, पर्वति नोहि. गव, गवार्ता, गवद्ध, पीडिंग
व बोक्कारी उनेपिण्डासाठी भवती भगवेलाने दिलेले उच्छ्रुते व्याख्या आहे.

भवती मध्ये तप्यालालालिप चुणलाता. उत्तमयाच्यापि. भवती श्रावेतावरील
प्रियापां लालिप्पासाठी आहे तप्याले अधिक व्याख्यावदीला व उत्तम होइल.

ज्ञीविवर नोंदेले दृश्ये स्त्रीवाच्य योगावय तपासीति, यक्षवा. ग्रेषु नये. व्याख्या
दृश्ये डारी मग व कुटी ताचार करायची आसेले तर ते भावितीने लोक
होइल. भवती कवताना. माणसाच्या व्यवलेपे हृष्टी डासली पोद्दाम. गुण
वृक्षाची, उडल्याक्षेष्ट्र तत्काळ भवतीकी खाद्ये चेतन्याशी दांड्याता.
तर भगवेलाच्या मिळनात आनेह आहे. भगवेलाला भेदवासाठी झालुरता.
डासली पाहिजे. तुः गांतव्ययः दोः.

गांतव्य! तप्याविष्ट

महापूरुष व्याख्या गविकारताता. भगवेलद्वा व्याख्या व्याख्याकारी. - भागवत्तान
महारु. महारुकाख. लोकमध्ये वृद्धांत लोकांसाठेवे विद्यावासीने जोकासाठी
कुरुती, व्योथेता होतो हे दासीपुण्यासाठी व्याख्या गविकारतो. आहे. दोष-
सारखा असेले तप्याच्या दृश्यावरते. महापूरुष. व्यामानवाक्षरेष्ट्र चुक्कम् दृश्यासाठी
व्याख्या व्यिकारलाल. व्याख्या तोली, यो गांतव्ययः व्याख्या तो
गोत्रावरुण दृश्य. भागवत्ताना. मिळनातो. आनेह दो मिळतो.

व्याख्या चुक्क व्याख्या व्याख्या. - भगवेलाच्या. मवातृष्ठ उत्तम्याच्या. व्युत्पत्ताताता.
भवती सोमावृष्ट वलेन करेतो. परेषु नेतर उत्तम्याच्या चुक्क दोगावय नाहि.
आठी. व्याख्याच चुक्कादी तर भगवान व्यभावितो दा प्रियवासी वेता व्याख्या
व्याख्या. तोलाला. डासलो.

उत्तम्याच्या चुक्क व्याख्या व्याख्या व्याख्या व्याख्या व्याख्या व्याख्या व्याख्या व्याख्या.
भगवेलाच्या व्याख्या चुक्कादी कराल तर भगवेल आगामी व्याख्या फ्रॅमी करेतो.

व्याख्या व्याख्या दोण-सोविद नाहि. लाय मावावा. भाऊवा. व्याख्या व्याख्या-
व्याख्या व्याख्या व्याख्या व्याख्या व्याख्या व्याख्या व्याख्या व्याख्या व्याख्या व्याख्या.

भगवान गांतव्यः व्याख्यावी निझ फ्रॅमेतो.

कुरु तुल्या आपण लेणवसदानुचित्वात व्याख्यावेत दृश्या. भगवेला
गांतव्यः, व्याख्या व्याख्या व्याख्या व्याख्या व्याख्या व्याख्या व्याख्या.

(२)

सर्वारेक्षणपरित्यागी

सर्वारेक्षणपरित्यागी - भगवत्सन् लक्ष्मी कल्याणरूप, उद्धृतीभूती छायाचा
प्रवासदारी भगवंलापत् शोते. मृदूरुषिष्ठृत्याने कामपिपायत्, होळु
गोले पादिपे तवया भगवान् त्याचमाकायाचा आवेग कवित व लोय
सर्वारेक्षणप्रवित्यागी.

भगवेताप्यतं पौष्टियज्ञेभ्या भवताला भगवेलालां क्षुग्नायचे झाहे. कृं मी
निलोप झाह. ठोळो निर्जने शुद्ध लोवून डोलेलो झाह.

आपण गिर्विष्ठ कायक्षां गणपतीची खूपा कवलो तर क्षेत्र भगवेताचे
झाह. त्याचेप ते वृक्ष कवले झाकी तेलाची लवधीची भूमिका झाह.

कायीची वृक्षवात होण करूनागी दोले.

१ बुद्धिनु ३ गेल्या अभ्यासाला कृमे देऊणा झाप्रू भगवान् खूर्हा
राखांगला एव्यक्तिप्रस झांगत झाह. गृहणाऱ्ये उपभोगाचा वासना
कर, नस्तीक, लवो, कमीची वृक्षवात कर, नस्तीक. कमीची वृक्षवात
मेकल्याने दोत. अपाचा, प्रीपनात भगवेताचा संकल्प विष्णुकावला.
पांती. त्याच्याची भगवेत अडून करलो.

सर्वारेक्षणपरित्यागा दोषास्त्रिंशि लिंग पायवया शुभम नव अप्ता
करायचे. दोने नेलर कृमे अप्ता करायचे द्य शिवटो सेकल्य अप्ता करा
परित्याग शुभ्र्युमेकल्य करता. योप कवित नाहि. हे अती उच्च विष्णु
ये भगवान् पाणीकिंवा त्याचा अप्तवाल त्याची अद्यक्षर साक्षते.

झांकवाचुले झारेमुन कवणावा सर्वारेक्षणपरित्यागी. नाहे, झांपणा ये कृमे
करतो ला शुभ्रला अप्ता करुपद्या इत्यमल असली प्रविष्टी.

सर्वारेक्षणपरित्यागी दोषास्त्रिंशि लिंगपायर्या -> शुभम - नव अप्तवृक्षी
- द्य कृमे अप्ता करतो लिंग सेकल्य अप्ता कृमा. नेलर मेकल्य शुभ्र्यु करता.
वर्णाचा आरेश झांगाने होतो. झांगानाने नाहे. वान झांगाचुले माझूल कृमे
करीत नाहि. माझी वानाकीवाढू कृमे दोले नाहि. पिपवीत झांगे कृमे करीतो.
झांपणा कृमीची वृक्षवात पिपवीत झांगाने होतो.

बोंडापास्त्रिंशि कमीचा मारेश हे पिपवीत झांग पिपवीत वान
वृक्षवात तर कृमे दोले. हे किंवा मृदूरुषिष्ठृत्याने पिपवीत झांग हे दिसारे
मेकल्युक्त वृक्षवात भाले ते अपेक्षावातीर्या. त्योंहा कायीचा,
झांपणे भगवान् करतो. त्यालाच सर्वारेक्षणपरित्यागी? मृदूलाल -

22
23
24

पांडु-हृषीकेश द्वारा दीर्घिपति

Date / /

गोवन् हृषीकेशं पांडु द्विष्टं द्वेत नाहि प्रिपयाचा इद्विष्टा

- या श्लोक योताप मानसाला कुरुत्वाऽपि येता. हे यांत्रिक चलन्वय
राध्योपेत लक्षण. हे नैसाङ्कु आहे. प्रवेत्तु कुरुत्वाऽपि तात्पर्यात्मक
दृष्टिपास योताकामा जये. यात्राचे हृषीकेश होता मृद्गारा.

प्राप्तिकारण -

१) अप्राप्य वरद्वयां प्राप्ति; - जगातील विषय - / वरदू मला आपा
एवं नाहि दृष्टी समाप्य आली प्राप्तिप.

२) - १) हृषीकेशाचे प्रिपमृति आवातो. कुरुत्व तात्पर्यात्मक
ही कर्तव्य पर वाढली पद्धिष्ठेत कुरुत्व अगपेताने प्राप्तिकारा असा
आप विप्राप्तिप. ३) हृषीकेशाचे प्रिपमृति आवातो - ए लोक
हृषीकेश वाढलेले असलाल लांचाचा कोणाप्येतु भाव वृद्धत नाहि.
तोना कोणी व्यवलेचे वाढल नाहि. ते अयोद्धर डेहकारा हृषीकेश.

विवाह वैभव प्राप्त क्षाल्यानेतरव खेळी माझा चात खालू होतो.
यांना कुरुदृश्या समलोलपणी / अम गमापती वैभव, मल्ला किंवा
किंवा पेक्षा सिल्लाचे ज्याचा मन-कुरुदृश्या समलोलपणी / तिथुण
आलो. अवा कुरुत्वा मन कुरुदृश्या माझी अगपेताला आपडा
नाहि. अगपेताने मन मानसाचा भरा बुद्धिकृत्य असा असले.

३) व वोक्यासा पुक्षेषण यो लोक कुरुदृश्या व मनाचा समलोलपणा
गमापल नाहि तो लोक अगपेताला आपडाल येते ग-हृषीकेश ने
दीर्घ न वोचती हे तिना युद्ध अगपेताने कुरुत्व धृतले आहे.

हृषी, हृषी, व, वोक्या कुरुदृश्या समलोलपणा नंद कवलाल.
कुरुदृश्या कुरुदृश्या वेळी याहा कवलाली व भावाची प्रिपमृती
हृषी नाहि, आत्माभृती, होत वेळी तपोचा वरोहर अगावा
विपाद कवलो.

५) दोटा - यो या कुरुदृश्ये कोणाचा तो कवल नाहि तो भरा
पेताला, आपडा. हृषी प्रतिवर्ष्याचा होता. भरताला कोणी कुरुत्वाती
दाळ नाहि. महाभृती लौटी नसलाल कुरुत्वातील व्यव
सूत्रात वाढल तोर कृष्ण निवा, भरवोहर दाळाव नाहि.

आपा वरदूला प्रिपमृतो महाभृती कुरुत्वातीचा हृषी नवरो.

दुक्कारपाचा द्वेषाघात कृतिवर तस्याम् विवर उभा करता, प्रेरित्याऽर
द्वेषाघाता कृतिवर इमे असामाल तो लत्यज्ञान होते वाक्ता नाही. पुण्यात
विचार कर्त्ता तत्त्ववशागे होते वाक्ता नाही. द्वेषाघाते मागवेता असेलेला
पना निश्चल आहो. मगुणाची कुटुंबी पारस्पर्यागुणाऽपदलाते. याची कुटुंबी
कोणाहीही प्रसोगात अविष्ट रहाला दो मागवेतांचा अपेक्षा
मगवेता न कुटुंबी लपावण्यार नाही.

(25) न कांडकाते तरी

सराजी आकांक्षा रहात आहेत तो मगवेताला आवडती. द्वात आकांक्षा
राहणाऱ्य. उत्तमोभवी कुटुंबीला आकांक्षा करिबाची सर्वय पडलेली
असले. निश्चल भवता मगवेताला खुनी कुटुंबीतो अदृश्यात नवी कुटुंबी
द्वेषाघातल सोगाल आहे. तरीही (मा लुका होशल हा दोना आकांक्षा राहणा
रन). सोषकाचा जीववात तरी. अवैति त्याविष्टी भवत स्फलन्य
मात्र कुटुंबी मगवेताला. द्वेषन टाकतो तु त्याविष्ट देहाता नवी असेही देहा
लेण्हा त्याची असी साधना असेही अदृश्यातला असेलात. कुटुंबी नवी ता
आकांक्षा करता जाऊ लर तिला. असेहा व्यवास्थाची व्याध असेल.

अवा तळाल झीष भगवेते पदापयते पोहोचले परेहु त्याला
मगवार महाल तर आपेक्षा नाही. निश्चलच त्याला खेप महायचे
तो भगवेताचा होता त्यां दिवशी तो तळाल निश्चल आहा.
अवैत्यात्य भगवेताचा लग्न हात.

कुटुंबी न मात्र मगवेताला असेही करिबात आली तर्य
तो अदृश्यात आणी न कोक्षात असेही प्राप्त होते.

(26) २५ माशुभपुरित्यागी

महाते पुणे पाचरी-पटला-पठां देवा विष्णुलाला पोद्यता.
पांडिली-जगाल घे झुम आहे ते भगवेताचे कप
उसारी - घे ऊळुमकप ते दोन्हीले भगवेताचे कप २५ माशु
माशुमा वाढीपुण्याक्षाठी झुम आले. ऊळुमाने झुमाची मंदिरा
वाढीवली आहे. झुम व. झुम मिळेल हे निश्चय आहे. लेच
भगवेताचे पिशवकप होय.

झुमकप, अरुमकप, विश्वकप वे २५ माशुभपुणे हे माहे -
ताचीप कप परंतु झुमाझुमालित हे भगवेताचे वरकप.

भगवान झुम नाही. अरुमे नाही. झुमाझुम, देखील नाही
भगवान झुमाझुमालिल / झुमालित आहे.

२५मकप पांडारा भगवेताचा आवडता | पिशवकप पांडारा
भगवेताचा दोली वे झुमाझुमालित पांडारा भगवेताशी लाभ
लावली.

पीप घेण्हा २५म ही नाही सरुमधी नाही, उपाधिवशीले आहे
हे विष्णुपकृचे नाही. ज्योवेळी ली ईगवेताशी-लग्न लाभ
शकता हा अवताराचे हुटाने झुमकमा वे अरुमे कर्म हया
शाश्वते त्पांग आहे.

ज्ञे २५म व. अरुमे दोन्ही कमी क्षोडना त्याचा यशव
दारी भगवान उचलतो भगवेताला झुम अर्पण कुले तरतो
आपले अरुमे ही उचलात म्हणून अप्पा झुम व अरुमे
दोन्ही कर्म ओळून देतात.

चिंदिकुदी करूपासाठी / पूजासाठी झुम कमी किंवद्याचा
आवश्यकात वे अरुमे कमभुवे प्रलव बोते ही भांती यामुवे
अरुमकमा कुले दुषा निमिंग बोले. अलाकरण असेभावात दोरी
नाऱ्या मुला झुम कुरास्ये नाही आणि झुमाला द्यावेताला कामा
नाये मी भगवेताचे उक्त साधन आहे. भगवेताला हयादेहानु
कृत यो करूषून घाराचे ठेण्याला त्यासाठी मी तयार आहे. हा
झुमाझुमापावित्यागी झेण्याचा होय.

झुमाझुमापावित्यागी - लक्षण लक्षण हे उत्तम उदाहरण

अग्रियान् वामो लक्षणा। कृष्ण शुभ तत्त्वय गतिशुद्धि मरवते
ही करिवली लो अग्रवेताचा आधा कला होता. तत्त्वय उत्तम
अग्रवेताचे स्वास्थ्य बायचे आहे.

मजा शुभाशुभकामाचा- मार्दिलानाही मजा पुण्याची झोपदा॥
नाही व पापाची भाता नाही- मो लुकी साधन आहे- हा
स्थिरातार मागवेताची जाह्नु कृता चरू.

पथम शुभाशुभकाप, नोंदूर पिंडिकाप व शेपटा शुभाशुभाताल
ह्या तीन पायरथा.

शुभाची आवश्यकी नाही. शुभपि दृष्ट्वा नाही- पांगले
की वाई दा पुण्य नाही. मी आहे पुण्येच मार्दिला
शुभाशुभा। परित्यागी अवापासाठा १५४ १५५ पायवो पहुळ
शिवार्थीचु, मात्रकोऽपि व शोषक्तु समालोचन पाहा आवावा
नाही. तो तर ह्या शुभेतापर्यं पोद्यता येते ह्या
स्थिरातार, पद्धतशार पायरथा- पढावा लाभातार.

27) १२-म; १२। श्रीमित्र च

28)

अग्राव शिवलाना, मोते लोक शेवलात. शीवलाना श्रीमित्र तत्त्वेच
पीव घोरे शिव द्वारा शेवलाल. असे असे अग्रवेताकडे शांत
लसे शुभ शेवलाच- अग्रवेताकडे यांवाच शीव अभाल शिव
असू नये का? अग्रवेताकडे यांवाच शीव फोलाख्ये शिवेत
फोलाना. पूरा त्याचे शिव द्वारा शुभ अभालाल
काळा काळण लो व्याप लोलूल असलो फू लोलात असला.
शुभ लोक योग्या द्वपे काळात अवातार.

शिवांका, शिवांकोका व शिवेशकांची अपताच फूल लोलू वाला. अ
से अग्रवेताचा कोठी किंवा होडे वाळत नाही काळा त्याचे
मन लुंद्दा व दृश्याची क्वराभा होडे वाला नाही- तत्त्वेच
त्याचा शिव काळा नाही- काळा महाविष्णवाची अद्दन
पराक्रमी, महाव शिवलिंगाला नी आहे तसे अग्रवेताचा

स्थिती होते.

वेदान्त, अग्रवाणि व कृष्णी यांचा संबंध अर्पणीय ठरवले. अनिर्वचनीय म्हणाऱ्ये भिन्न नाही, इत्यनाही उचाय नाही आणि तरङ्ग नाही तरी अग्रवेताचा आपल्याकी संघर्ष आहे. तोच अग्रवेचनीय संबंध आपण मावेलाचे भिन्न नाही आणि आपला व अग्रवेताचा तरङ्ग ये संघर्ष नाही (पोचावीचाचा) आपण नाही आपल्याला तो घराविटो. परं आपल्याकी तपाचा काळी व्याख्या नाही. आपल्याकी याचा आवृत्ती संघर्ष आहे. अक्षो संघर्ष भवताचा कृटीदेशी जुळेल वा दिपशी अग्रवाणि याचावी अव जाविले. अग्रव-वृग्राम संबंधाला युग्र आहे. मानविकनीय संबंधाला कृष्णाची अपेक्षा जवळ. याल सदाचारापी ही अपेक्षा नव्हते भवता. यिवाला इतर संघर्ष योज्य झुट्टे वाढतात - तपाचा संघर्ष बोल्विकृ नाही तरु आणीक संघर्ष आहे.

झुट्ट्या/मित्र्य तरङ्गातला किंवा व्याख्या नव्हले तिक्षेण आवेदि त आप, आलुवडा, तम्भाचला व तल्लाजला असले. युवकां पिकांस कोल्यावरु भवावेलाशी अव फुरला येते ती किंवा - सो इ परम पुण्यका असून उपकाराचा।

(29)

मान आपमान

तोक मानापलांडुले घे पोगले दोललाल तो मान आणि पाई बोलताल याला आपमान म्हांगतात.

मान आपमान कोरु सामाजिक गोष्ट आहे. मान भिक्को, पुरुषाभिक्को, आणाभिक्को, गांगा आदर भिक्को या चारांचा गोष्ट वेगळ्या आवृत्ता. तपाचा योगेगांगा झुंगांध आहे उपाचा झुंदी. यजातील व्यवहाराल उपाचम चालते. यो झुंदीकी किंवा आहे. आरोगा झुंदी कुट्टीमान म्हांता नाही. कुट्टीमान कु यो झीपवाचे वेगेगांध पिंडांचा असण्या राखले.

मान भिक्कीपासांती किंवा आपमान होइल म्हांग मान घाऊनी

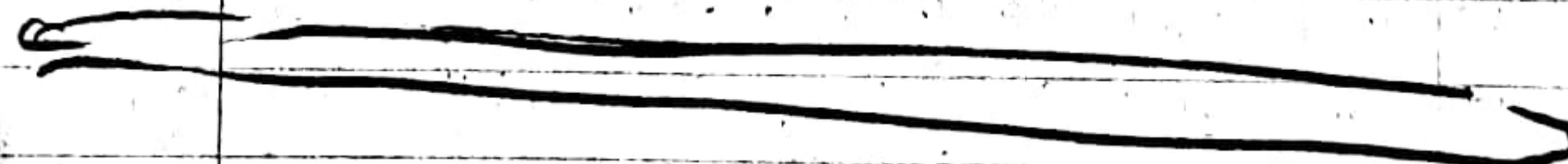
तो शापेलाई क्षेत्र उंडू शिवर नाही. खाला क्योंकि शिव क्षेत्र यांताचे एवढे चो शिव मङ्गल क्षेत्र होता नाही. तो वरचा मासिनेहर वापत असता तो गान आपगाळाची कंदर करतो.

गांगासाठी उत्तरुकू द डापमानाने दोलारुमान दोणाराई मंगवेलाचा खेळेद भुवळा भात नाही. उपरांका क्वचे भाव आलेले झारते तोय मंगवेलाचा मंडळ आहु वाढतो. माणसाच्या क्षेत्रांमध्ये किमत आहे इव्वरु वाढुला, निवेदा इ; शिवाये. किंवद्दनोकाचा क्षेत्र कुछ वाचा वेळेची किमत वाढते. वाढुवाहा-मध्य पिला घेते. मध्यूक वाढ्याची वोभा वाढता.

भोपरीत आपल्याला वारते आणिक शिवामुळे आपली किमत वाढते. येत आणी खाधुकु आहेत. उत्तीर्णच्या किंवद्दनाला पोषणलेला अधिक सोंगता आणिक वकळांना मजब्बामुळे. किमत आहे तांके वाचा शिवाता पुढायला निधान आवश्यक. आपल्या क्षेत्राची मदता. वारा व्यापक इच्छा वारच्या क्षेत्रांमध्ये आहे मध्यूकमुळे वाढूची वोभा वाढते दी उच्च विषया. डाई-

भाजीचे संकुळ, गोपा कवाच्याचे. व्युवरातीला तुळा आणी वाराचा व्युवरातीला लेण्ठोरु, तुळी दिवस तिळा वाराचा पोषण के संकुळ, विवाहिला, वस्त्र मध्यां अपेक्ष आल्या. मध्यूक वाचा किंवद्दन नही वाढता आणि (२५) मुंगदी मोठा वरांना वारिपेक्षे के वाचा व्यानिद्यामुळे वाढूची वोभा, मदता वाढता.

योजी सापेक्षात न वरेष्टसापेक्षात, खाले लिच वरवा आजी (२५) किला काळी वारु किंवा विला दिल्या, आहे. मध्यूक मंडळाची जिथ्या डोऱी. वरेष्टसापेक्षात व योजी सापेक्षात, असाविलरु के दिले वारेष्ट विला (२५) ची किमत. वाढली हे वारेष्ट माहे. आणी वाचा लेण्ठानु डावी. व्युवरातीला वारी. व्युवरातीला विला आहे.

मुख्यः कुरुते या कांगालं क्षगवृत्तो अवश्यी पादिप्रभु विश्वप्रीताः
 सुख्य लाक्षीसरपाता दुर्बय विश्वेन्द्रया कपाता चेत् । एतम् ॥१६॥
 - तापे जीवने क्षुक होते । तेषां क्षुक्य वे दुर्बय गोचारके ॥१६-३
 - उपायी दुर्बय लक्षणं भासा । दुर्बय मध्युप्रीतिसाहि, मी
 पक्षा होइलं महान् दुर्बय अस्ति । त्यायी समधूलं साधिकाला दुर्बय
 माणाला भवेत्तिलोलं पक्ष ही वाटल जाले तरु दृष्टिः । वाटवे-
 उपायके दुर्बय भासे-
 दुर्बय चेत् त्योपयो तोर्वलः ला चेत् च घडत्याद् देवा-
 साठि जाल आहे, असे व्याला वाटले । भगवेलाची रुद्रव
 दृष्टिः । प्रेमपत्र इसे व्यादिकु माणाले
 दुर्बय डाकमध्याला प आलसा वाटावले जासेच माणाला
 वाटावले । परं भावित्वा व्यवनालं क्षुक्य उत्काद-चेतना
 ए भाष्ये वाटविते । अस्याच्य भावितु अद्वात्मा तुक्तं पायरा
 तुक्तं गोला कासे समध्याला ।
 भगवान् व्यवाला क्षुक्य देवून व्याचा भावित्वा
 दुर्बयः दुर्बयालं मरदा वाटावला । भगवेलाची झोळा-
 भगवान् भवेत्तिची विश्वा । देवासीरे रुद्रे-दुर्बय
 पाणाला - क्षुक्यालः इष्टु ने याणारु डाकमध्य न
 वाटावला । वे दुर्बयालं हिमतिने उमे वाटावला दुर्बय-दुर्बय
 डाक्यासाचे परोक्षाचे, माणाले भासे समध्यावारा
 भावितु शोळावला तुक्तं दुर्बयकु

(31) सामः राजा विष्णु लोक

मानसाचा व्यवहारी शिंगा, वस्त्राचा अंबद्ध आल्यानेतर
वाहन उदलाले की काय हे भगवान लपासतो. असा
सेग लाभली लक्षा माझ्या उदलाले. यो अव्याचा सेग
मानसाचे खीचन उदलाले - पूर्णले बनावतो महूर
पू. दोन - चांगल्या मानसांना विष्टया मानसापर्यात
आवाचा आहूद घरटा आहे. - पैंगल्य सेग खीचन
उक्का तर वाईट सेग खीचन मध्य पावता करतो.

महूर मानसाला, चांगल्या सेग प्रडलाच पास्ये. परंतु
योपर्यात मानसाचे खीचन सेगामुळे उदलाले लोक्यात
लोकुंगपेटारी लक्ष जाहील्या विष्टलता बाबतो. काळी
लोक्यात खीच उदलाल्या विष्टलाटा झासतो. सातसेग
फुरां माझ्या अर्थात विष्टलाला पोषणतो वा यो
खीचन निश्चित दृष्ट व्याचा अपवाहन केंगाचा परिवान
होत नाही असा। परिष्ठी विष्टलाला पोचलेल्या खीचनावर
भगवान लोळु करतो.

- पैंगल्य रायलक्ष्मीचा सेग होऊनही भ्रूत उदलाला
नाही. संसा निकाळ उपोक्ताल आहे. झासा विष्टलाटा. पैंग-
वलाला माझ्या विष्टवाचाचा सेग घडले असे महाला.
विष्टवाचाचा सम सेगवावाचा महाले सेग, लाई
संजा भगवानु झोगतो परिदिला गोड सेग, पकडावाचा
व नेतव्य लो सोडावाचा मानसाने सत्यसेग,
विष्टवाचाचा सेग आणो ऐ महामुळे भगवेताचे साले
तोंगा सेग विष्टवाचा तर लाभ्या निकारत हीरल.

कोणलाई वरेह व्यक्ती शिंगा विष्टवाचा आपल्याप्रमुख
आल्यानेतर, आपली दृष्टी द वा छुद्दी उदलाला
तर लो असा झाला तुक्ते महायेचे भगवेताचे
झापल्याकृती लोळ नाही वा विष्टलाटा
पायभव्याचा झालेसोग सेव्येग करावाचा गोळगोळ

Page No. 4
Date / /

तानातर सोडीप्पायाम् दृष्टिं जागला।

आलिंग्यं श्रेष्ठात्मा पाद्येपलानेतरु विषेशं वं कोण।
शालिलं नारु, द्वापानात योगा, मुद्रापुक्तमायस्तु वं भव
धैरा, नारीमा योगा, वसन्तददी, योगा, ब्रह्मीया, योगाल
उक्तस्त्रा, योगाल, योगाक्षी, योग्या सोब्धं योगा-
योगा होला नारी।

योगाल ज्ञेये होलाक्षी भाई, परेलु एवं सेखद्याने
माणवनाया बुद्धि व शुद्धि उद्दलेत्याला भोगा महानताम्.
साधकाचा युपम्य वर्षता, विष्व, पुरार येषु नदी योग्या
सुखाल व शुद्धाल उद्दल होता नात्य तर ता भोगा विवाह्यता
विष्वती महालाल.

मुद्रापुक्तमार्गो आपला सोब्धं झाला त्वं, आपल्यात्मेल
सोपांकला वाढेत यात, आपां भगवत्ताला, आपडारा
परेलु आपल्याता अव्याहितु, परिपवत्तला, गोदा, त्पासाठी
भगु व बुद्धि पद्यतशीर विष्वाशी, देऊ बुद्धि देलेली, झासली
घाडीभी.

यिष्वाने भगवेलामार्गो अचल शुद्धाचे शाले
गोदाभी, यो निःसंग इन्हाला व कांगाचा लिंबक्कार, फुराटा
नारी, झाका खोरपवर्ष योगाक्षी, भगवान् जेवज बुद्धी.
भगवान् भगविष्वाने वाचला, झोगाती, भगवेतारा, जैव
फुराटाक्षी, यिष्वाने भगवतारा, झासलेला, सोब्धं शुद्धं
सुखला झोपाईं भगवेलु, झेगाचा माणवासायरु, पीवणाम्
कृत्याक्षी, नस्याचा तर, योगे भगवान् झोगे गुडेला वावळु
सामान्य, माणवामार्गेला नारीले पद्धाभी, महानून्य झेंगापि
वाहित छोपला भगवान् झोगाती.

(32)

Page No.

Date / /

जहां शास्त्रीज्ञापनाता लक्षा मानविषु ५ वार्षिक ३१९२५
गता मोहेन, भगवेलाने द्या लिन्ही आपश्यक्ता पूर्ण कर्मा-
साठी व्यवस्था केली आहे. काढीशासूरीवू आपश्यक्ताविर
मानवांची उपताची व्यवस्था फेकायची आहे.

वार्षिक आपश्यपूर्ता प्रूलासाठी वैशिष्ट्य पाडगय देली, मानविषु
आपश्यक्तावृत्तासाठी कुटुंब व समाज व्यवस्था आहे. महानय
मानवाला सामाजिक दृष्टी किंवा -

मला कुरुत्यागे-चालो मेंदोवे, द्य मानविषु मानवी
भगवेलाने अत्येकास भवेलेली आहे. त्याच्यामुळे कुटुंबव्यवस्था
उमा राहिला आहे, यालाच स्तुती मेंदोलात - समाजाला
अनुश्वल वर्तीव्यापर्यंत, लो लुठाला अंत तेलात रुदुली
आणि समाजाला झालिक्कुल; अंत चालाला तेलाला निंदा
मेंदोलात, भगवेलाने दिलेला पोंगोर्या वाफ्याची रुदुती
निंदा, होता. मेंदूर माझूस, संख्या चाललोलोकिनदेया।
भयाने माझूस, सर्वज्ञ चाललो हा लोगाम विकासाठी
आपश्यपूर्त आहे.

स्तुतिमुळे मानवाला मानविषु उक्त मिळते उत्साह
वाढलो व तो पुढे आवो. निंदेमुळे मानवाचा घोवावे
निमित्त घोरी.

मानवासाठी आपश्यक्तेबाबी कुटुंबाची, आपश्यक्ता, आहे.
मानवाने गवधेमुमागे कुटुंबसेव्या उमा कैमा.

प्र॒ कुटुंबाची गवध वाटवी हिंदू भगवेताची.

॥ १४४ ॥ आहे.

मानवाचा घोवावाल, प्राचीविषु आपश्यत निंदा-स्तुती
योपि. आपश्यक्ता, आहे. अर्द्ध-उक्त घेव भवेलाला
आपश्याच्या विष्टीपर्यंत पाचलेला भवेलो ताला
उत्साहवर्द्धनासाठी स्तुतीची निंदा, निंदेमासाठी
निंदेमी आपश्यक्ता नाही.

महाराष्ट्राना रत्नांशी उंची नाही व लोकांनी दा
ल्पाच्यासाठी किंवा उन्ही असते. महाराष्ट्राना
रत्नांशी कला आणी वाणी पक्की होते महाराष्ट्र
आपल्यासाठी महाराष्ट्रानी रत्नांशी वरायची असते. र
तोया रत्नांशी वाचाने दोघातील पुरवाई झुन-
झापल्या घिवनाल दौळेल ही.

रत्नांशी उत्साहवद्यु आहे डांडी कायमदार्थांडी
कायप्रेक्षु आहे. महाराष्ट्र रत्नांशी द्वारे आलेश्वर
कवला कवला. माणसाला वर दैषग घातात.

रत्नांशी दृश्यासवाक्यावधी माई. रत्नांशी दृश्यासवा-
सारखी. आसली तर आवेद्य भूद्यारते. त्यांनी माझी
साचा उत्साह वाढाला माझी ता रत्नांशी कायप्रेक्षु
असले.

ज्यो माझस निर्दारत्नांशीवा पल्लांडे गोलेला असला.
पांचा यशाबदारी भरापेलावर पडते. तोया कायीची
पांचा कवला कामा नये. तोया मांगवतावी. माझला
सिफ्य माझे.

मांगपेताचे आवडते झोले ते कोणाची रत्नांशी
कवलाले ती रत्नांशी नंजून खुसेवा आहे. असेही महाराष्ट्र
तोया उपोक्तव्य आहे. ज्याचे किंवा एकांकिकावापार
जंजून व्यापार्य झुल्य झोसाव हाची स्थानेच
मांगपेताचे आवडते झोलेले लोळ दुक्कश्चाची पुरोक्ता
कवलाले तोमुवे त्यो व्यक्तिचा हाताने दस्तपट
पुरोगती कामे हाताले. माझी त्याचा विषय विषय,
होता. दूर्लभिदारकांना + महाराष्ट्राचे मावडी
झोलेला आवेद्या तुंडीचा निर्देश किंवा रत्नांशी
समर्थोले झुल्या नुव्हा. ज्यो न्यूलव्या रत्नांशी
इत्यतो. ज्याल नाही के दुर्लभपाचा झरावी. झरावी
नाही. तोया झरावी भरावाला झरावी लोळावलो.

એવા અંગ ખલબદરાણ કાવતો આજની અભિન.
મદ્દુકાં કથીની યાદદર્શાં કામાક્ષાં તાણાંમાં,
કાવતો વાપુણાં નાણાં. નિદાનાંની ખરાં કુલાં
સેનુળાં હુટાં. ચોચાં માગાં હુંઠાં નાણાં.
મદ્દાપુનાં દુસરાંનાં પિછાંસાં હોંદોં કુશાં
ફરાલ વિચાં જાણાંનાં. હી કરાણાં લો
કુઘાંનાં. હુંઠાં નિર્માણાં હુંધાંબાંસાં/ હું
નિર્દોં દુસરાંનાં માગાંનાં. તરાંખાંસાં/ કરાણાં
મદ્દુકાં હુસરાં ડાણોં નિર્માણાં દુસરાંનાં/ પિછાંસાં
સાંધાં/ કરાણાં.

मुख्य विषयातील अधिकारी आणि उपाधीनांचे नियंत्रण करण्याची
क्षमता आणि उपाधीनांचे नियंत्रण करण्याची क्षमता आणि उपाधीनांचे
नियंत्रण करण्याची क्षमता आणि उपाधीनांचे नियंत्रण करण्याची क्षमता

(33) સત્તીની રૂ

બાળી ને વાપરણે ચાલા મૌળ મણિરાસી માટ્યાસાલા મૌળ નાંદો આન,
પાછિયે ચુંબાનો મૌળ પણું કેવો ચોચાંડી મણિરાસી લનું જાયું.
લાંબાનો બંદ ફક્રનો રહુંયે ડોલેન્સ મૌળ નાંદે તરે મૌના મણિ
મણિરાસી જીવ કૃદ્રાષ્ટુણાં આદ્યાંદી નોંધણા જાતાન.
લાંબાનો બંદ ફક્રના, રણાંદ્રાનું માંગાણું જાયાં લિંકું હોય.
ડોલેન્સ મણિ પેતે તરે મૌનામણું વંદ્રાય આદ્યાંદી મેટ
જુલ્ય જાએ.

મૌળાના માણસાચા ઝાડાએનું રાજીવાની વી રોજાંય થાના
સરબેદા કેદ્ધિયાચા વ્યવદાર હેઠ દી઱ા અણા લપોચા આણેનું
શાન્તિની પોષણ યલો ટેછો મૌળ રહ્યાનાં .

कैदी याचे मीरा प्राप्त अवलांग

मात्रपत्राघाटे पोपतेला मदायुक्तगणपतय इनकी शिवरी पितॄकार्य बाबले
लो असते की दोनी महादुर्गाप्रतिष्ठा उपरा केला ८८
दृष्टपत्रा उद्देश्य एकलालं परेण्य मदायुक्तघाल अवी॥ शिवरी आव्याहार
लो उद्देश्यानी एकवा दुर्गाप्रतिष्ठानी पोपरा नाहि. आव्याहारी ३ -
११५ती. आल्पान्नर लो शिवती दास्त्रराची. नाहि हे उद्देश्य प्राप्त
मर कृष्णां नाहि -

આપાની આલ્યાનોટર મદ્દાખુકા આપાના અંગ
- લે બાદતાં મારી દ્વારા આપાના વિકાસ કરતાં જાતાં હે રવરૂપ
તાચાની માણી માદત-

सर्वप्रथम इतिहासी मौलि पालता पोता॥ मौलि महातात् अस
इतिहासी तस्ये महा, बुधाचे मौलि असला पाण्ये. मद्भाषुक्त राय
राजात हट्टीपात आहि, नवीन सर्वा कृता हे लोगा पाललाला उद्देश
काढ ते भावावे याचा ए मध्ये हट्टीके पवित्र. याचा मुक्त मामोवा
माणुस्ये हजु इत्युपललत येतो. मद्भाषुक्त नोकोणा सर्वा कृतात् नष
तो. मध्ये सर्वा. c. १५३२-परा १४५२ जात. सो पणा सर्वात मध्ये
ये रायता दोन्ही असलला असे. मद्भाषुक्त शिर्फी. वापरदा नाही
येता. मौलि महातात्.

ਮਾਂ ਪਈਨਾ ਅਤੇ ਤੁਲਦੀ ਕਾਮਨਾ। ਗਿਰਮਾਵ ਕਰਨੇ ਪਾਸਨਾ ਅਤੇ ਕਾਮਨਾ
ਲੋਦ ਕਰਨੀ ਹੈ ਸਥਾ ਅਤੇ ਤੁਲਦੀ ਦੀ ਭਾਗ ਪੁਸ਼ਟ ਆਂਧੇਲੀ ਕੁ ਪਿਖਾਵਣਾ
ਤੁਲੇ ਪਾਸਨਾ ਅਤੇ ਕੁਭਨਾ। ਘੋਲਾਂਗ।

કુમણ કર્યો એ પાસોચા મેળું કર્યો હે જુદ્ધાચ
કુન્જ અર નાનાવાચ્યો બેદ તર મગદાને લ્યાલ્યા હુદ્ધા ચેગ
દેશાંથી વિદેશાંથી પોછા-પણાળોણારું ૧૧૫-૧૭, રૂદ્ધાલ્યા
એ કુમણારદ્દાલા ચેતે ખોવનારી ડસી। વિશેલી ઝાંડાઠી
રૂદ્ધાલ્યા ગોટું જાહે.

आवाच्य माणूस नवाच्या उपेक्षाने काम करतो - तो वा
मनलात्पात सेलुल असता. महायेलाच्या गांग अद्भुत
वाईलोलाला घटलाचे यीवन चालविलो तो आप्याल
असता. परेलु तो कामाचा व्यववाह काढी मिळावे.
अशी कामांना ठेणु करतो, मधुक मिळावे अशी इरुणा,
काढ परेलु मांगावा पाडविले यात तो समाध्या मारता
विश्व मांगावाला कामावा व्यववाहाला काढा. मिळावे
अशी उपेक्षाचे ग्रसले च्याला मांगावा पे पाखवले
यात यात यात यात असता. यात्या सेलुल योनकुनचित्
करावतात.

पुढीला कामांवा निमित्ती हेद करणे घाला उंचीक
माऱ घेऊतात. पुढील्या कुळ्या पाल वाघवी असी,
कामाविनातला चाचा अशी, असृता अमांगाचा मारे
या व्यववाहाला खेलुदो, येण कृषि पितृ घेऊतात
पृष्ठ टापित, सेलुल मध्ये माणूस कृता करेला,
या घेला कामावाही पुकाळ्या कामां गरसले.
उपर्या पुकासल सिलेल्या उंची मध्ये मांगावा
गरसला, येथे पुढीला या कामां होतात या
मांगायेलांनी कुलावा अंसेलुला उंची मध्यापुकासेला
कामावाचे माऱ दाळ फेणा दाळ. यात्या
सेलुला येण कृषित विष्टा घेऊतात.

(35)

आणकेल

Page No.

Date / /

अनिकेल नियांलोला माझ्यक मागवेलाचा आवडला दोला.

माणिकेल, कॅथिती मुळांचे घरदार सोडू देणे नाहे. छोट्या पिचासामध्ये निघेद्याथेचु तत्वज्ञान आहे. ह्यांका घरदार मोठ्यांचा दोष दिसलाल परंतु पिचासाचु लत्वज्ञान खोलाले वर्चर दोषासह नियकारणाका वांगाले.

घर ने मोठ्यांचा उडा असलाल परंतु त्पाला जाईके दोष राहण्याचा झोंग्या आहे.

घरामध्ये ममत्य वे आसफती उपेक्षित आहे. आसफातेचु आणि भवितोया हुक्काने घराचा हा विचार आहे. नतीकू हुक्का वांगी, झांकू वाक्ते पलो-पली, वेंपाचाचा विचावाचा तोक्तलाल आणि सोलाल वाहा असलाल तरीक्षा त्पाला घर मुळालाल पलोया घे भासा. विचार तुकडे आहे. आपतीया पदांचा वाक्तव्यला तोरी, मवणा व्याकांक्षा, पो वंपावोकू. हुक्काने माग दिलाई, जाई. अवो भाषणा, अवेला तरीक्षाला घर मुळालाल, वेंपाचा हुक्काने घराचा त्पाला वेंपावेंपाही होउ शक्ते.

आसफातेचु हुक्काने ममत्य वे आसफती जासला तरीत्पाला घर मुळालाल आणि कॅथिकेल विष्टलाल ममत्य वे आसफती इकला, पाहिंय-कैदीयोपि आपश्यकला, वे कैदोयांना झांक्फाळा वारले. आणि हाय ममत्य उम्हे करले. ममत्य, पे आसफती जासला कै, पलव हायाया, सेमव आहे. मुळाग्रांवार सुहेदीचा या ममत्य वे आसफती सोडू देला तो. इगांकेल विष्टलाला पूर्ण-चली, यावणालूनी ममत्य आणि मासवता गाला तरी कृदाता, येण्या, येण्ये विवराराल कुसायात्कल ममत्य वे आसफती उपेक्षावाचा पलो-पली-चालवून घेत गूढी लवा, मध्यात्मकी भागवेल या येण्ये कुसायात्कल आसफता ए ममत्य उपेक्षा पोचायाची लंबा, कृदाता नही.

मासवताला मो लुड्या ठे तो तांचे झेंडे खेचया, आहे. आणिकेल कॅथितील ममत्य, आसफती झुटले वौटार त्पाचा झांकू मंगवाव शोभावता.

देह उपमांगासाठी नाही तर देह ५७ चिंगी अन्नार
 साधा आहे. हे देहापे मदत्य उपर्युक्त देहाला रांधव घेण्याले
 त्याची दृष्टी उदलते आणि खाण्याव निमाऱ्या दातो.
 - कृष्णाय केवळ झोग झोगपासाठी नाही पाण्याके इंद्रियानुसार
 ता नायल नाही योवऱ्या पिकासाल तो खाण्याचा पद
 कृत नाही कारण तो खाण्यातो छोटा असेहा येणाऱ्या
 तो मूलाचा टाक्यात यात नाही व उचित्यावर हुक्मन
 घालवता. तसेच माझ्या उम्ह्या साला तासे मृत्युत्ताल
 असा एकात्मिक योग्यात्मक मावार्ग निमित्ता माझ्यासाठी
 येता. तसेच माझ्या समर्थ्य व शिक्षणाचाला असेता. ता
 झोगपेतालव उरुण गेलेला डासलो झोगावारू आधी
 शिक्षावाली, मृदू तो दर आणि वार्षिक ५५००५
 होयसाठी योवाचा शुभेक्षण वाढूयो असते. मृदू
 झोगावारू योपाया वाराल यश लाये मा, तुडी,
 अदम आगालो. झोगावारू उमाऱ्या योग्यात्मक निमित्ता
 नाही मात्रा - मंभत्य, अशिष्या व असेहा पाण्यात्मक
 योग्यावाल यश आदल नाही लो घरपिणीत दातो
 दोघे आणीकात रुख्यता.

(36)

स्थिरमात्रा

Page No.

Date / /

स्थिरमात्रा - दुर्दो रेखे आपा परेपरेन, तांडुरणामुळे भवती करतो आणाला यशी भूक लगत तरी भवती लागत नाही काणली भवती मध्य स्थिरमात्रा नाही.

संदुरुणाच्या भुजावी मली देशली पांढरे सामाधारामध्ये संदुरुणा सामाधारेव फिरा सामाधारु झुव्य म्हणु दी. आलेले असतात यात भतो नसते.

संदुरुणा - भावभवती, खूबा, सेवा आणि धैर्याचा भुजावी अंतसल मती असेले पांढरे. स्थिरमात्रा असेले आहिए. वृत्रवालीला तांडुरुणा चालते परेल नंतर यात भता वरणा पांढरे - जवाह, मग्नि, विष्वासा इतका भवती असता येते.

प्रत्येक कुलीमध्ये मली आणि पांढरे रेखे आसली पांढरे तरय भाऊले स्थिरमात्रा म्हणायचा.

भवतीमध्ये टोऱ गोऱी आणाऱ्याचे अंगवारु सोणा आहे. ① निवृपत्त उभ, ② दुरुदम्य नाहदा. ③ आलोचना

मालव्याचरणा

भवती टोऱ लागला तर भाऊवाह यात द्विगुणी भवतील ताहेत की नाही आणि घोषी नांदाला याच वर्ष पराक्रमध्ये पांढरे व्यावेशात याच अंगवेताला तावडा अंगवेताय दोला व अंगवेतावी लोऱ लापलो.

लक्ष्मी नेहाय शिंगा अंगवेतावी लोऱ तो तुकडा आपाला घडीपी भूमीमा धनाचय निवृत्ती, शांतदेव, सोपा, भुवतालाई, तुकडा, नामदेव लुकावाने आहे, लक्ष्मी शिंगा ताहेत. लक्ष्मी ताहेत तुकडा लुकावाने, लुकडा तुकडा व्यावेशात याचे हे अर्थ लोऱ तो लक्ष्मी आहे.

भीवाला लक्ष्मीया यांगेवर लक्ष्मीपावाती तोहुझाली नाहिये तावड्यामुळे याच लुकडीची कोणा वाढला

पांडिय - भिवनाल काढी खाण्डाकरण्य आ॒ ता॒ का॒. का॒
दा॒ले पांडिये उवठेप नाही लर मरणी बुद्धि

पांडाया भिवनाल मरणी शोभा डाळी तोया साठी
गाराया, दोडायसा, छोटा. तोया कृष्ण बेळा नाया
की अंडा नापला.

याप आशनकी झोडता तेछा भगापान माझ्यकी
पकडतो हे भव, यापन आ॒. हे दिल्य शीजेवा
गुणाव्यु आ॒.

 X

2120 गुणी - गुणी गुणी गुणी गुणी गुणी गुणी

गुणी गुणी गुणी गुणी गुणी गुणी गुणी